

ΤΕΥΧΟΣ 9

- [ΟΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΕΚΛΟΤΟΥ](#)
- [Περί της Ευρωπαϊκής Δυνάμεως Ταχείας Αντιδράσεως και της σχέσεώς της με την εθνική μας ασφάλεια](#)
- [Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ, Ο ΜΠΕΝ ΛΑΔΕΝ ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟ ΙΣΛΑΜΙΚΟ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ](#)
- [ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΚΑΙ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ](#)
- [ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ 2004 ΜΟΧΛΟΣ ΠΡΟΩΘΗΣΗΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ Η ΚΩΜΙΚΟΤΡΑΓΙΚΗ ΕΠΙΔΕΙΞΗ ΝΕΟΠΛΟΥΤΙΣΜΟΥ;](#)
- [ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ](#)
- [ΑΠΟ ΤΟ ΕΛΣΙΝΚΙ ΣΤΗ.....ΧΑΓΗ ΠΟΣΟ ΚΟΝΤΑ ΠΟΣΟ ΜΑΚΡΥΑ](#)
- [ΘΕΣΕΙΣ](#)
- [ΑΝΕΜΟΔΕΙΚΤΗΣ](#)
- [FOREIGNER'S BRIEFING](#)

ΟΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΗ

Αντιστρατήγου ε.α. Η. ΚΑΖΟΥΚΑ

Παράξενα έως απίθανα πράγματα βλέπουν το φως της δημοσιότητας κατά την τρέχουσα περίοδο. Κοινή πλέον πεποίθηση ότι πίσω από τα φαινόμενα κρύπτονται οι ισχυροί του χρήματος, οι οποίοι κρατούν στα χέρια τους τις βιομηχανίες των συγχρόνων οπλικών συστημάτων, τα οποία αποκομίζουν τεράστια οικονομικά κέρδη. Αρκεί να λειτουργεί αποτελεσματικώς ο χρυσούς κανόνας «το κέρδος στην κατανάλωση».

Αυτονόητο, στην προκειμένη περίπτωση, δια να υπάρχει κατανάλωση πρέπει να υπάρχουν εστίες πολέμου, φόννοι και καταστροφές, θυσία και βορά στο Θεό του Πολέμου, στις διανοητικά διεστραμμένες ανθρώπινες υπάρξεις.

Ετελείωσε, αν έληξε, ο δεκαετής πόλεμος στις δημοκρατίες της Γιουγκοσλαβίας, στην αυλή της πολιτισμένης Ευρώπης. Συνεχίζεται επί σειρά ετών στη Μέση Ανατολή, όπου το άγονο χώμα ποτίζεται με ποταμούς αίματος δια να ριζώσει και βλαστήσει το δένδρο της ελευθερίας των λαών. Στην Κεντρική Ασία ολοκληρώνεται το κυνήγι της μάγισσας με τα πλέον σύγχρονα-έξυπνα όπλα. Αλλά, επειδή όλα έχουν κάποιο τέλος και επειδή όλα πρέπει να προβλέπονται, νέες καταστάσεις δημιουργούνται και διαδίδονται από μη κατονομαζόμενες πηγές.

Οι ΗΠΑ φέρονται, κατά διαρρεύσασα απόρρητη έκθεση - πολλές διαρροές και πολλές προσβολές συμβαίνουν στη χώρα με τα πλέον προηγμένα συστήματα ασφαλείας – να έχουν σχεδιάσει να πλήξουν, χρησιμοποιώντας πυρηνικά όπλα, το νέο εχθρό, τον αποκαλούμενο «άξονα του κακού» που απαρτίζεται από τις χώρες Ρωσία, Κίνα, Ιράν, Ιράκ, Συρία, Λιβύη και Β. Κορέα, σε περίπτωση που δεν λάβουν μέτρα κατά της διεθνούς τρομοκρατίας. Το αντίπαλο δέος, ενδεχομένως και ως εσωτερική ανάγκη, λαμβάνει σάρκα και οστά. Ο φυσικός κανόνας δράσης – αντίδρασης, θέσης – αντίθεσης, επιβεβαιώνεται.

Ομοίως η κατασκευή, επάνδρωση και λειτουργία υπογείων στρατηγείων και κυβερνείων από τις ΗΠΑ φέρουν στο προσκήνιο την απειλή κινδύνου από τη χρήση όπλων μαζικής καταστροφής.

Φαίνεται πως οι ΗΠΑ, μετά την αήθη τρομοκρατική ενέργεια της 11^{ης} Σεπτεμβρίου του 2001 κατά των κέντρων (οικονομίας και αμύνης) της παγκόσμιας ισχύος, διέρχονται σοβαρά κρίση. Δείχνουν να ζουν εν μέσω πανικού και καθολικής υστερίας, διότι δεν εξηγούνται άλλως πως οι εκτοξευόμενες απειλές και τα λαμβανόμενα μέτρα.

Είναι απονενοημένες κινήσεις οι οποίες επαναφέρουν, στις μνήμες της ελεύθερης ανθρωπότητας, τις ημέρες του ψυχρού πολέμου μεταξύ των δύο συνασπισμών, οι οποίοι ατύπως φαίνεται να ανασυντίθενται ή και να εφευρίσκονται.

Μήπως όμως η παγκόσμια εξουσία, ισοπέδωση και κατοχή μας επαναφέρουν, λίγο ως πολύ, στη μνήμη συμπεριφορές και πράξεις εξανδραποδισμού και καταστροφής χωριών της Ελλάδος από τους Γερμανούς κατακτητές, στη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, που εξαγνίζοντο στο φόννο κάποιου Γερμανού στρατιώτου ; Γερμανική κατοχή και κατακτητής τότε. Παγκοσμιοποίηση και αυτόκλητοι προστάτες τώρα.

Σκοπός ο έλεγχος των αξόνων και των πηγών ενεργείας τότε και τώρα. Αποτέλεσμα το ίδιο. Οι μέθοδοι και οι λαοί άλλαξαν. Θα σκεφθείτε, μακριά από εμάς και ας είναι όπου να είναι. Ποιος όμως το εξασφαλίζει και ποιος το εγγυάται ;

Νέοι, λοιπόν, εχθροί, νέοι πόλεμοι και αν όχι αποτελεσματικότερη αποτροπή, νέα όπλα καταστροφικότερα. Νέα κέρδη.

Περί της Ευρωπαϊκής Δυνάμεως Ταχείας Αντιδράσεως

και της σχέσεώς της με την εθνική μας ασφάλεια

του Ιωάννου Παρίση

Η συμμετοχή της Ελλάδος στους ευρωπαϊκούς θεσμούς αποτελεί, χωρίς αμφιβολία τη μεγαλύτερη πολιτική επιτυχία της χώρας μας κατά τη μεταπολεμική εποχή, η οποία της παρέχει σημαντικά πλεονεκτήματα. Το γεγονός αυτό αντιλαμβάνεται απολύτως η Τουρκία, η οποία επιδιώκει με κάθε τρόπο να μειώσει τα πλεονεκτήματα που αποκομίζει η Ελλάδα, από την ιδιότητά της ως μέλους της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (ΕΕ).

Στο πλαίσιο αυτό η Τουρκία, εκμεταλλευόμενη τη συμμετοχή της στην Ατλαντική Συμμαχία, απαίτησε να συμμετέχει και στις αποφάσεις της ΕΕ για επέμβαση σε περιοχές κρίσεων και για χρησιμοποίηση της υπό συγκρότηση Ευρωπαϊκής Δυνάμεως Ταχείας Αντιδράσεως (ΕΔΤΑ) - European Rapid Reaction Force (ERRF). Το τελευταίο προκάλεσε πολλές συζητήσεις και αρθρογραφία που όμως σε αρκετές περιπτώσεις βρίσκονται μακράν της πραγματικής διαστάσεως του θέματος.

Θα επιδιώξουμε στη συνέχεια να προβούμε στη διευκρίνιση της λεγόμενης «ευρωπαϊκής άμυνας» και των προβλέψεων για τις « τρίτες » χώρες, καθώς και σε σχολιασμό των τουρκικών αξιώσεων, σύμφωνα με τα προβλεφθέντα από τις αποφάσεις των Ευρωπαϊκών Συμβουλίων.

Ευρωστρατός ή «ευρωδύναμη»;

Θα πρέπει καταρχήν να ξεδιαλύνουμε την παρεξήγηση που υφίσταται από αυτή καθ' αυτή τη χρήση της λέξεως «ευρωστρατός». Η συγκρότηση Ευρωπαϊκής Δυνάμεως Ταχείας Αντιδράσεως - σύμφωνα με τις προβλέψεις της Συνόδου του Ελσίνκι - δεν οδηγεί κατ' ανάγκη στη δημιουργία «Ευρωπαϊκού Στρατού». Αυτό αναφέρεται και στο κείμενο της απόφασης του Συμβουλίου: «...Με τη διαδικασία αυτή αποφεύγονται οι περιττές επικαλύψεις (σ.σ. με το ΝΑΤΟ) και δεν απαιτείται η δημιουργία ευρωπαϊκού στρατού».

Επί του θέματος το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στη Νίκαια σημείωσε ότι «...Τα προαναφερθέντα δεν συνεπάγονται τη δημιουργία ευρωπαϊκού στρατού. Η διάθεση εθνικών μέσων από τα κράτη μέλη σε τέτοιες επιχειρήσεις θα θεμελιώνονται σε αποφάσεις που λαμβάνονται δυνάμει των κυριαρχικών τους δικαιωμάτων». Επίσης, σε άλλο σημείο αναφέρεται ότι «...τα κράτη μέλη αποφάσισαν να αναπτύξουν αποτελεσματικότερες στρατιωτικές

ικανότητες. Η διεργασία αυτή, διεξαγόμενη χωρίς περιττές επικαλύψεις, δεν συνεπάγεται τη δημιουργία ευρωπαϊκού στρατού».

Κατά συνέπεια ο όρος «ευρωστρατός», ο οποίος κατ' οικονομία μάλλον χρησιμοποιείται, δεν ανταποκρίνεται προς την πραγματικότητα. Το ορθό είναι να αναφερόμαστε σε «Ευρωπαϊκή Δύναμη Ταχείας Αντιδράσεως» ή έστω σε «ευρωδύναμη». Επισημαίνεται ότι η λέξη «ευρωστρατός» είναι ελληνικής εμπνεύσεως και δεν απαντάται σε κανένα κείμενο – επίσημο ή ανεπίσημο – σε όλη την Ευρώπη.

Η ασφάλεια των συνόρων

Πολλοί ανέμεναν ίσως ότι η δημιουργία «Ευρωστρατού» θα παρείχε εγγυήσεις για την ασφάλεια των κρατών μελών από επίθεση εκ μέρους τρίτων χωρών.

Καταρχήν θα ήταν μάλλον υπερβολή, η διαδικασία για την υλοποίηση της αποφάσεως σχετικά με τη δυνατότητα αναλήψεως αυτόνομης στρατιωτικής δράσεως εκ μέρους της ΕΕ, να οδηγήσει στην εντύπωση ότι πρόκειται περί πραγματικής ευρωπαϊκής άμυνας. Θα πρέπει να θυμηθούμε ότι στο προοίμιο της Συνθήκης του Μάαστριχτ αναφερόταν ότι «...**αποφασισμένοι να εφαρμόσουν μια κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας, που συμπεριλαμβάνει την εν καιρώ διαμόρφωση μιας κοινής αμυντικής πολιτικής, η οποία μπορεί, σε δεδομένη στιγμή να οδηγήσει σε κοινή άμυνα, ενισχύοντας έτσι την ευρωπαϊκή ταυτότητα και ανεξαρτησία...**»

Επίσης, στο άρθρο 17 (παρ.1) της Συνθήκης της Νίκαιας (που αντικατέστησε το αντίστοιχο του Άμστερνταμ) σημειώνεται: «**Η κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας περιλαμβάνει το σύνολο των θεμάτων που αφορούν την ασφάλεια της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης της προοδευτικής διαμόρφωσης κοινής αμυντικής πολιτικής, η οποία ενδέχεται να οδηγήσει σε κοινή άμυνα, εφόσον το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο το αποφασίσει**». Επίσης στην παρ.2 του ίδιου άρθρου αναφέρεται: «**Τα θέματα τα οποία μνημονεύει το παρόν άρθρο περιλαμβάνουν τις ανθρωπιστικές αποστολές και τις αποστολές διάσωσης, τις αποστολές διατήρησης της ειρήνης, της επέμβασης μαχίμων δυνάμεων στη διαχείριση των κρίσεων, καθώς και την αποκατάσταση της ειρήνης**».

Από τα παραπάνω γίνεται σαφές ότι η κοινή (συλλογική) άμυνα δεν αποτελεί επί του παρόντος αντικείμενο της ΚΕΠΠΑ. Θα μπορούσε μάλιστα να υποστηριχθεί ότι, μετά τη διάλυση της ΔΕΕ και μεταφοράς των αρμοδιοτήτων στην ΕΕ, δεν θα ήταν ρεαλιστικό να αναμένεται η επαναδιατύπωση του άρθρου V της ΔΕΕ, περί αυτομάτου αμοιβαίας συνδρομής μεταξύ των εταίρων σε περίπτωση επιθέσεως εναντίον ενός εξ αυτών. Η προδικαζόμενη, στο σημείο αυτό, αντίθεση των ουδετέρων

χωρών μελών της ΕΕ (Αυστρία, Ιρλανδία, Σουηδία, Φιλανδία) αλλά και η απροθυμία ορισμένων εταίρων για παροχή παρόμοιων εγγυήσεων σε κράτη μέλη υψηλότερου κινδύνου (βλέπε Ελλάδα), καθιστά μάλλον απίθανη τη συνομολόγηση ρήτρας αμοιβαίας στρατιωτικής συνδρομής μεταξύ των κοινοτικών εταίρων.

Εν προκειμένω υπάρχει η ανάλογη αντιμετώπιση του θέματος, το 1992, από τα κράτη μέλη της ΔΕΕ, που στην περίπτωση της Ελλάδος προέβησαν σε ειδική ερμηνεία του άρθρου V. Σύμφωνα με αυτή, εφόσον οι παρεχόμενες εγγυήσεις ασφαλείας από το ΝΑΤΟ και τη ΔΕΕ είναι αμοιβαίως ενισχυτικές, δεν είναι δυνατή η επίκλησή τους μεταξύ των μελών εκατέρων των Οργανισμών.

Συμπέρασμα: Η ΕΕ δεν έχει, επί του παρόντος ούτε την πρόθεση ούτε τη δυνατότητα παροχής εγγυήσεων ασφαλείας σε περίπτωση επιθέσεως κατά ενός κράτους μέλους.

Οι «τρίτες» χώρες

Στο Ελσίνκι στην έκθεση της φινλανδικής Προεδρίας με τίτλο «*Ενίσχυση της Κοινής Ευρωπαϊκής Πολιτικής για την Ασφάλεια και την Άμυνα*» γίνεται αναφορά στην αυτόνομη ικανότητα της ΕΕ για λήψη αποφάσεων και διεξαγωγή επιχειρήσεων και καθορίζονται τα εξής:

Να υιοθετηθεί ένας **κοινός ευρωπαϊκός πρωταρχικός στόχος** για στρατιωτικό δυναμικό ταχείας αντίδρασης.

Να δημιουργηθούν **νέα πολιτικά και στρατιωτικά όργανα**, στο πλαίσιο του Συμβουλίου.

Να καθιερωθούν **αρχές συνεργασίας** με τα κράτη μέλη του ΝΑΤΟ που δεν είναι μέλη της ΕΕ καθώς και με άλλα ευρωπαϊκά κράτη που έχουν συμφωνίες σύνδεσης με την Ένωση.

Να βελτιωθεί το εθνικό και πολυεθνικό **στρατιωτικό δυναμικό** των κρατών μελών, προκειμένου να είναι ικανά να ανταποκριθούν σε επιχειρήσεις τύπου Πέτερσμπουργκ.

Στις 19 και 20 Ιούνιο του 2000 έλαβε χώρα η σύνοδος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στη Santa Maria da Feira (Πορτογαλία) κατά την οποία καθορίστηκαν διάφορες αρχές και μέθοδοι συμφωνιών ώστε τα μη ευρωπαϊκά μέλη της Ατλαντικής Συμμαχίας καθώς και τα υποψήφια μέλη, να μπορούν να συμμετέχουν στη στρατιωτική διαχείριση των κρίσεων. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο προσκάλεσε όλες τις τρίτες χώρες να συνεισφέρουν στη βελτίωση των ευρωπαϊκών δυνατοτήτων, διευκολύνοντας κυρίως τις

προσφορές της Τουρκίας, της Νορβηγίας, της Πολωνίας και της Δημοκρατίας της Τσεχίας.

Στο κείμενο των Συμπερασμάτων της Συνόδου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στη Νίκαια, και ειδικότερα στο Παράρτημα VI, με τίτλο «ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΜΥΝΑΣ», καθορίζονται πολλές λεπτομέρειες για την οργάνωση και συγκρότηση των μονίμων πολιτικο-στρατιωτικών οργάνων της ΕΕ, τα καθήκοντά τους, τις σχέσεις με το ΝΑΤΟ, καθώς επίσης και τις σχέσεις με τις τρίτες χώρες. Σ' αυτές περιλαμβάνονται οι έξι χώρες που είναι μέλη του ΝΑΤΟ αλλά όχι και της ΕΕ (Ισλανδία, Νορβηγία, Ουγγαρία, Πολωνία, Τουρκία και Τσεχία) και οι εννέα υποψήφιοι προς ένταξη στην ΕΕ (Βουλγαρία, Εσθονία, Κύπρος, Λετονία, Λιθουανία, Μάλτα, Ρουμανία, Σλοβενία, Σλοβακία). Δηλαδή συνολικά 15 χώρες. Έτσι μιλάμε για ΕΕ+6 και για ΕΕ+15.

Ειδικότερα αναφέρονται τα εξής:

«Το σχέδιο της ΕΕ είναι ανοικτό. Για μια αποτελεσματική διαχείριση των κρίσεων, η ΕΕ επιθυμεί να επωφεληθεί από τις συμβολές των ευρωπαϊκών κρατών μελών του ΝΑΤΟ που δεν είναι μέλη της ΕΕ, καθώς και των κρατών που είναι υποψήφια για την ένταξη στην ΕΕ, ειδικότερα δε εκείνων που έχουν τη βούληση και τη δυνατότητα να διαθέτουν σημαντικά μέσα για συμμετοχή στις αποστολές Πέτερσμπεργκ». Ωστόσο, σημειώνεται ότι «Αυτή η ανοικτή προσέγγιση θα πρέπει, βεβαίως, να σέβεται την αρχή της αυτονομίας αποφάσεων της ΕΕ».

Σε περίπτωση που προκύψει κρίση, ο διάλογος και η διαβούλευση θα ενισχυθούν σε όλα τα επίπεδα, κατά το χρονικό διάστημα προ της λήψεως αποφάσεως του Συμβουλίου.

Όταν **εξετάζεται** το ενδεχόμενο στρατιωτικής επιχείρησης υπό την ηγεσία της ΕΕ αυτές οι διαβουλεύσεις θα έχουν ως στόχο να εξασφαλίσουν ότι οι χώρες που ενδέχεται να συμβάλουν σε επιχείρηση υπό την ηγεσία της ΕΕ για το χειρισμό της κρίσεως, ενημερώνονται ως προς τις προθέσεις της ΕΕ, ιδίως όσον αφορά τις προβλεπόμενες στρατιωτικές επιλογές.

Μόλις η Ένωση αρχίσει τη διεξοδική **εξέταση** μιας επιλογής που προσφεύγει στα μέσα και το δυναμικό του ΝΑΤΟ, θα δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στη διαβούλευση με τα 6 ευρωπαϊκά μέλη του ΝΑΤΟ που δεν είναι μέλη της ΕΕ.

Μόλις το Συμβούλιο **επιλέξει** τη στρατιωτική δράση, οι εργασίες επιχειρησιακής σχεδιάσεως εκτίθενται στα 6+9 κράτη που έχουν εκφράσει καταρχήν πρόθεση συμμετοχής στην επιχείρηση, ώστε να μπορέσουν να

καθορίσουν τη φύση και το μέγεθος της ενδεχόμενης συνεισφοράς τους σε επιχείρηση υπό την ηγεσία της ΕΕ.

Μόλις το Συμβούλιο **εγκρίνει** τη φύση της επιχειρήσεως, οι τρίτες χώρες καλούνται επισήμως να συμμετάσχουν στην επιχείρηση σύμφωνα με τις διατάξεις του Ελσίνκι, οι οποίες προβλέπουν ότι:

- Τα ευρωπαϊκά κράτη μέλη του NATO που δεν είναι μέλη της ΕΕ (6), συμμετέχουν στην επιχείρηση, εφόσον το επιθυμούν, εάν πρόκειται για επιχείρηση που προσφεύγει στα μέσα και το δυναμικό του NATO.
- Σε περίπτωση που η ΕΕ δεν προσφεύγει στα μέσα του NATO, καλούνται να συμμετάσχουν με βάση απόφαση του Συμβουλίου.

Εξετάζοντας ειδικότερα τη θέση της Τουρκίας, ως «τρίτης» χώρας, διαπιστώνουμε τα εξής:

Η Τουρκία ως συνδεδεμένο μέλος της ΔΕΕ είχε δικαίωμα συμμετοχής σε όλα τα όργανα, καθώς και στις διαδικασίες λειτουργίας, λήψεως αποφάσεων, σχεδιάσεως και συμμετοχής σε επιχειρήσεις, όπως ακριβώς και τα πλήρη μέλη. Η μόνη δυνατότητα που δεν είχε ήταν το βέτο στις αποφάσεις των 10 πλήρων μελών. Μετά τη διάλυση της ΔΕΕ και την ανάληψη των αρμοδιοτήτων της από την ΕΕ, η Τουρκία έχασε σχεδόν τα πάντα. Δεν μπορεί ούτε να συμμετέχει στις αποφάσεις των 15, ούτε να έχει λόγο στα αφορώντα στην οργάνωση και χρησιμοποίηση της ΕΔΤΑ.

Εδώ θα πρέπει να παρατηρήσουμε ότι εκ μέρους των Ελλήνων υπευθύνων δεν έγινε ορθή εκτίμηση των δεδομένων, με αποτέλεσμα να μην υποστηριχθούν οι θέσεις που θα μας συνέφεραν εξαρχής. Κάποιοι μάλιστα δεν ερμήνευσαν ορθά τον όρο **επιχειρησιακή σχεδίαση** θεωρώντας ότι θα έδινε στην Τουρκία τη δυνατότητα συμμετοχής στις αποφάσεις, ενώ ο όρος αφορά στη σχεδίαση της στρατιωτικής επιχειρήσεως, δηλαδή στις τελευταίες φάσεις της όλης διαδικασίας και όταν οι αποφάσεις της ΕΕ θα είχαν ληφθεί από το Συμβούλιο, ήτοι τους 15.

Είναι ενδιαφέρον να σημειώσουμε ότι στο επίσημο ελληνικό κείμενο ο όρος **operational planning** έχει μεταφραστεί ως *επιχειρησιακός προγραμματισμός* και όχι ως *επιχειρησιακή σχεδίαση* όπως είναι το ορθό. Εκείνοι λοιπόν που χειρίστηκαν το θέμα, θεώρησαν, προφανώς, ότι σημαίνει την εμπλοκή της Τουρκίας στην διαδικασία προγραμματισμού μια επεμβάσεως της ΕΕ. Έτσι, η ελληνική κυβέρνηση μάλλον δεν υποστήριξε εξαρχής σθεναρά την εφαρμογή των όσων καθορίστηκαν από τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Διαφορετικά δεν εξηγείται η επί ένα σχεδόν έτος αδράνεια, καίτοι ήταν γνωστές οι μεθοδεύσεις των Βρετανών.

Συμπεράσματα

Από τα όσα εξετάθησαν παραπάνω γίνεται σαφές ότι οι τρίτες χώρες, άρα και η Τουρκία, δεν μετέχουν στη λήψη αποφάσεων επί της αναλήψεως δράσεως εκ μέρους της ΕΕ σε δεδομένη κρίση, του χώρου, της μορφής και της φύσεως των δράσεων, του ενδεχομένου στρατιωτικής επιχειρήσεως και του είδους αυτής. Απλώς, ενημερώνονται μέσω διαβουλεύσεων και συμμετέχουν στην επιχειρησιακή σχεδίαση, δηλαδή στις τελευταίες φάσεις της όλης διαδικασίας της ΕΕ. Αυτόν τον αποκλεισμό από την διαδικασία λήψεως αποφάσεων δεν δέχθηκε η Τουρκία και ξεκίνησε τη δημιουργία προβλημάτων.

Η Τουρκία, εμποδίζει την αυτόματη πρόσβαση της ΕΕ στις υποδομές του ΝΑΤΟ, ζητώντας ουσιαστικά την εξίσωσή της με τους «15» στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων για την ευρωπαϊκή ασφάλεια. Σε καμία περίπτωση όμως δεν είναι δυνατόν η εξωτερική και αμυντική πολιτική της ΕΕ να εξαρτώνται από τρίτα κράτη μη μέλη της Ενώσεως. Θα πρέπει να διασφαλισθεί η αυτονομία των αποφάσεων της ΕΕ έναντι των χωρών που δεν είναι μέλη της, , αλλά ταυτόχρονα και η ισότιμη μεταχείριση όλων των ευρωπαϊκών χωρών που είναι μέλη του ΝΑΤΟ, χωρίς να μετέχουν στην ΕΕ (Νορβηγία, Ισλανδία, Τουρκία), σύμφωνα πάντοτε με τις αποφάσεις του Συμβουλίου Κορυφής της Νίκαιας

Η Ελλάδα, λοιπόν, βρίσκεται σε πλεονεκτική θέση αφού ουσιαστικά υποστηρίζει τις θέσεις των Ευρωπαίων εταίρων, υπεραμυνόμενη της αυτονομίας της ΕΕ. Στο σημείο αυτό η χώρα μας έχει ουσιαστικά τη στήριξη της αποφάσεως της Νίκαιας. Αυτό είναι κάτι που στην πραγματικότητα το κατανοούν οι λοιπές χώρες, ασχέτως αν για πολιτικούς λόγους δεν θέλουν να το εκφράζουν εμφανώς.

Η υπό συγκρότηση ΕΔΤΑ σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται να αμυνθεί των συνόρων της ΕΕ και κατά συνέπεια δεν θα πρέπει να αναμένουμε ότι θα μας προσφέρει πρακτική βοήθεια σε ενδεχόμενη απειλή εκ μέρους της Τουρκίας. Το μέγιστο που μπορούμε να αναμένουμε ως μέλος της ΕΕ, είναι η πολιτική συνδρομή της Ενώσεως για την αποσόβηση των απειλών ή μιας κρίσεως. Αυτό σημαίνει ότι η Ελλάς αφενός θα πρέπει να είναι αξιόπιστος σύμμαχος και εταίρος, εγκαταλείποντας οριστικά τις τριτοκοσμικού τύπου συμπεριφορές, αφετέρου να αξιώνει την αλληλεγγύη των λοιπών εταίρων στα θέματα που αφορούν στην ασφάλειά της.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ, Ο ΜΠΙΝ ΛΑΝΤΕΝ

ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟ ΙΣΛΑΜΙΚΟ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Του Υποστρατήγου ΕΛ.ΑΣ ε.α. Π. ΛΑΓΓΑΡΗ

Η τέλεια επιτυχία των τρομοκρατικών επιθέσεων της 11^{ης} Σεπτεμβρίου 2001 και μετά, εναντίον των συμβόλων της οικονομικής, στρατιωτικής, και πολιτικής ισχύος της μόνης υπερδύναμης του πλανήτη μας (Κέντρο Παγκοσμίου Εμπορίου – Πεντάγωνο – Καπιτώλιο) ύστερα από μία αθόρυβη πολυετή προσπάθεια από ένα παγκόσμιας εμβέλειας πολυκλαδικό δίκτυο της τρομοκρατικής οργάνωσης του Μπιν Λάντεν, ΑΛ-ΚΑΪΝΤΑ, που λειτούργησε άψογα, σε χρηματοδότηση, τεχνογνωσία, πληροφοριακή κάλυψη, οργάνωση, σχεδίαση, εκτέλεση από άριστα εκπαιδευμένους τρομοκράτες κ.λ.π, δε σημαίνει τίποτε άλλο, παρά την απαρχή μιας σειράς ατέλειωτης επεισοδίων ενός ακήρυχτου πολέμου εναντίον της ανθρωπότητας. Ενός πολέμου προερχομένου από έναν «αόρατο» αλλά φοβερό εχθρό, που εκφράζει τη θρησκευτική-πολιτισμική αντίθεση μεταξύ του ισλαμικού κόσμου και των Αμερικανών και κατ' επέκταση των Δυτικών, οι οποίοι, στα μάτια του, εκτός από «άπιστοι» είναι και παθητικά ένοχοι. Όπως επίσης και εναντίον του δυτικού τρόπου ζωής που στηρίζεται στο φθινό πετρέλαιο των Αράβων, το οποίο οι Δυτικοί το εκμεταλλεύονται κατά τρόπο αποικιοκρατικό. Τρόπο ζωής που κατά το κοράνι είναι «σατανικός» και «διεφθαρμένος».

Ο Οσάμα Μπιν Λάντεν, ο Σαουδάραβας αυτός δισεκατομμυριούχος πανεπιστημιακής μόρφωσης και κοσμογυρισμένος επί πολλά χρόνια συνεργάτης των Αμερικανικών μυστικών υπηρεσιών και χρησιμοποιηθείς στο ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ κατά τον πόλεμο με τους Σοβιετικούς, αλλά σήμερα επικηρυγμένος με 25 εκατομμύρια δολάρια και καταζητούμενος από τους Αμερικανούς ως Αρχιτρομοκράτης, υπήρξε ο κατάλληλος άνθρωπος για να εκφράσει αυτή τη ΝΕΑ πραγματικότητα. Αυτή που έχει τη μορφή μιας παγκοσμιοποιημένης ισλαμικής αντίστασης και «εν δυνάμει» μαχόμενης ισλαμικής διεθνούς, λόγο και για τον οποίο επισύρει όλα τα πυρά επάνω του.

Η οργάνωση του, ΑΛ-ΚΑΪΝΤΑ, που δημιούργησε το 1987, είχε σκοπό να αποτελέσει μια «βάση» για τα ισλαμικά δίκτυα σε όλον τον κόσμο. Σήμερα, η ΑΛ-ΚΑΪΝΤΑ, εκτός από σκληρή φονταμενταλιστική τρομοκρατική οργάνωση, αποτελεί και ένα κέντρο, από το οποίο οι άλλες ισλαμικές ομάδες και οργανώσεις μπορούν να προμηθεύονται χρήματα, να έχουν κάθε είδους υποστήριξη ή να εκπαιδεύονται. Ο δικτυωτός-διαμεσολαβητικός ρόλος του Μπιν

Λάντεν επεκτείνεται και ως ενδιαμέσου στη χρηματοδότηση των ισλαμικών δραστηριοτήτων σ' όλο τον κόσμο, εκτός από τις ένοπλες οργανώσεις (αλληλοβοήθειας, εκπαίδευσης, νομικής βοήθειας, θρησκευτικά καθιδρύματα κ.λ.π).

Αυτή τη στιγμή τα πλοκάμια του δικτύου αυτού απλώνονται σχεδόν σε όλο τον κόσμο (40-60 χώρες), με δράση κυρίως στη Μέση Ανατολή, Β. Αφρική, Τσετσενία, Βαλκάνια, ενώ πυρήνες του πολυεθνικού αυτού δικτύου υπάρχουν σε ΗΠΑ, Καναδά και Δ.Ευρώπη. Μέχρι σήμερα, το όνομα του Μπιν Λάντεν και της ΑΛ-ΚΑΪΝΤΑ συνδέθηκε με σειρά τρομοκρατικών επιθέσεων.

Τα πλέον πολύνεκρα κτυπήματα, είναι αυτά των τρομοκρατικών επιθέσεων αυτοκτονίας στις Αμερικανικές πρεσβείες της Κέννα και Τανζανίας (224 νεκροί, 12 Αμερικανοί – εκατοντάδες τραυματίες) το καλοκαίρι του 1998, όπως επίσης και κατά Αμερικανικού πολεμικού πλοίου στον Άντεν της Υεμένης τον Οκτώβριο του 2000 (15 νεκροί).

Στενές σχέσεις με τον ΜπινΛάντεν διατηρούν οι Αιγυπτιακές ισλαμικές τρομοκρατικές οργανώσεις φονταμενταλιστών :

«Γκαμά Αλισλαμίγια». Ευθύνεται για τη δολοφονία 18 Ελλήνων τουριστών στο Κάιρο την 8-4-1996 και κυρίως για την επίθεση αυτοκτονίας κατά της Αιγυπτιακής πρεσβείας στο Καράτσι του Πακιστάν τον Νοέμβριο του 1995 (16 νεκροί – 60 τραυματίες).

«Αλ-Τζιχάντ». Ευθύνεται για τη δολοφονία του Ανουάρ Σαντάτ, Προέδρου της Αιγύπτου το 1981. Μέλη της πήραν μέρος στις επιθέσεις κατά των Αμερικανικών Πρεσβειών της Κέννα και της Τανζανίας το 1998. Αρχηγός της είναι ο Αιγύπτιος γιατρός Αϊμάν Ζαουάχρι, ο οποίος θεωρείται ως Υπαρχηγός του Μπιν Λάντεν, όπως τον εμφάνισε δίπλα του πρόσφατα ο Μπιν Λάντεν, σε τηλεοπτική εμφάνισή τους την 5-10-2001, από το Αραβικό CNN "Αλ-Γιαζίρα», από την οποία τεκμαίρεται και η συμμαχία τρόμου της ΑΛ-ΚΑΪΝΤΑ και της Αιγυπτιακής ΤΖΙΧΑΝΤ.

Οι οργανώσεις αυτές που προαναφέρθηκαν είναι τα πρώτα μέλη του «Διεθνούς Ισλαμικού Μετώπου για τον Ιερό Πόλεμο κατά του Εβραϊσμού και της Δύσης», που ίδρυσε το 1998 ο Οσάμα Μπιν Λάντεν, του οποίου ο σκληρός πυρήνας αποτελείται από βετεράνους του Αφγανιστάν. Κύριοι στόχοι του μετώπου αυτού είναι :

Η δημιουργία σε όσο το δυνατόν περισσότερες χώρες οργανώσεων, οι οποίες θα πολεμούν τις ΗΠΑ και τη Δύση και θα ανατρέψουν τα κοσμικά καθεστώτα των Αραβικών χωρών.

Η υποστήριξη με κάθε μέσον (χρήματα, όπλα, πολεμιστές) των φονταμενταλιστικών οργανώσεων, ιδιαίτερα εκείνων που προσπαθούν να επιβληθούν με όπλα.

Ενδεικτικά αναφέρεται ότι οι ανωτέρω στόχοι βρήκαν πεδίο πρακτικής εφαρμογής σε χώρες της πρώην Ε.Σ.Σ.Δ. (Τατζικιστάν, Τσετσενία, Ουζμπεκιστάν), στη Βοσνία, Κόσοβο και FYROM, στην Αίγυπτο και Αλγερία. Επί πλέον, σύμφωνα με πληροφορίες αξιόπιστες, μεγαλουπόλεις της Δύσης, διάγοντας βίο ήρεμο ως μετανάστες αφομοιωμένοι στο περιβάλλον, έτοιμοι να ενεργοποιηθούν, όταν πάρουν τη σχετική εντολή,

χρηματοδοτούμενοι με τη μέθοδο «χαουάλα», ένα σύστημα που δεν επιτρέπει τον εντοπισμό, ούτε του κεφαλαίου, ούτε των διακινητών του, χωρίς να μετακινούνται τα χρήματα από τη χώρα που συγκεντρώνονται. Επίσης γίνεται λόγος και για την ύπαρξη ατομικών βομβών «βαλίτσας».

Σε όλη τη δράση του αυτή ο Μπιν Λάντεν είχε την υποστήριξη από το Σουδάν, όπου του παρείχε καταφύγιο το κυρίαρχο στη χώρα Εθνικό Ισλαμικό Μέτωπο και κυρίως από τους «Ταλιμπάν» του Αφγανιστάν, οι οποίοι του παρείχαν και του παρέχουν αυτή τη στιγμή κρησφύγετο.

Χάριν της πληρότητος του θέματος, αναφέρεται ότι τον πίνακα του Διεθνούς Ισλαμικού Μετώπου του 1998 συμπληρώνουν και οι οργανώσεις που σύστησε ο ίδιος ο Μπιν Λάντεν, όπως :

Ο Αιγυπτιακός ένοπλος αγώνας.

Η Πακιστανική μαθητική κοινότητα.

Το Αντάρτικο Κίνημα του Κασμίρ (υποστηρίζεται από το Πακιστάν).

Το Κίνημα «Τζιχάντ» του Μπαγκλαντές.

Η Αφγανική στρατιωτική οργάνωση «Φροντίδα και Μεταρρύθμιση», και

Το Ισλαμικό Κίνημα του Ουζμπεκιστάν.

Τέλος, στο όνομα του ΑΛΑΧ συστήθηκαν και λειτουργούν πλείστες όσες τρομοκρατικές οργανώσεις , όπως π.χ. η «Φατάχ» με τις διάφορες παραλλαγές της (Μαύρος Ιούνης, Μαύρος Σεπτέμβρης κ.λ.π), η Παλαιστινιακή Ισλαμική «Τζιχάντ», η «Χαμάς», η «Χεϊζμπολάχ», η Λιβανική Ισλαμική «Τζιχάντ», το «Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης» κ.λ.π.

Οι ειδικοί σε θέματα Διεθνούς τρομοκρατίας πιστεύουν, ότι οι ισλαμικές τρομοκρατικές οργανώσεις αυτές λειτουργούν σαν «συγκοινωνούντα δοχεία», θεωρώντας υπαρκτό τον κίνδυνο των απρόβλεπτων κτυπημάτων σε ΗΠΑ και Ευρώπη.

ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΚΑΙ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Του Α. ΜΑΚΡΟΔΗΜΗΤΡΗ

Καθηγητού Πανεπιστημίου Αθηνών

Τα πολιτικά κόμματα αποτελούν ουσιώδη, *sine qua non* συνθήκη και θεσμό της σύγχρονης κοινοβουλευτικής και αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας. Για το λόγο αυτό την ύπαρξη και τη λειτουργία τους προβλέπει το ίδιο το Σύνταγμα (άρθρο 29), το οποίο μάλιστα ορίζει ότι "η οργάνωση και η δράση τους οφείλει να εξυπηρετεί την ελεύθερη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος". Είναι επίσης αλήθεια ότι ο ρόλος τους στάθηκε απόλυτα νευραλγικός για την ταχεία μετάβαση από τη δικτατορία στη δημοκρατία και στη συνέχεια για τη στερέωση και την παγίωση του δημοκρατικού πολιτεύματος στη χώρα μας κατά το τελευταίο τέταρτο του 20ού αιώνα.

Έτσι τα κόμματα, μικρά και μεγάλα υπάρχουν και λειτουργούν ελεύθερα, άλλα με τρόπο συγκεντρωτικό, άλλα με τρόπο ιεραρχικό και αρχηγικό κι άλλα με τρόπο πιο ανοιχτό και συμμετοχικό. Σε όλα όμως από αυτά, παρά τις ποικίλες μεταξύ τους διαφορές, το ζητούμενο είναι η ουσιαστική τήρηση και ο σεβασμός των αρχών και μεθόδων της εσωκομματικής δημοκρατίας. Γιατί, διαφορετικά, είναι πράγματι παράδοξο θεσμοί και όργανα που υπηρετούν κατ'εξοχήν τη δημοκρατία, όπως τα κόμματα, να διοικούνται εσωτερικά με τρόπο που δεν είναι δημοκρατικός.

Στοιχειώδεις, δε, προϋποθέσεις εσωκομματικής δημοκρατίας αποτελούν το δικαίωμα της ελεύθερης γνώμης και έκφρασης των μελών, η εκλογή όλων των οργάνων τους και η επί θετεία υπηρεσία σε αυτά, η λήψη των αποφάσεων σύμφωνα με τον κανόνα της πλειοψηφίας, αλλά και ο σεβασμός του δικαιώματος της διαφωνίας όσο και των απόψεων της μειοψηφίας, η διαφάνεια στη διαχείριση των οικονομικών πόρων, ο έλεγχος και η λογοδοσία σε αξιόπιστα όργανα και αρχές, η τακτική σύγκλιση των συνεδρίων τους.

Δεδομένου όμως ότι οι αρχές αυτές δεν τηρούνται στην πράξη με την αναγκαία για την ποιότητα της δημοκρατίας σταθερότητα και συνέπεια, δεν θα ήταν ίσως περιττή αλλά μάλλον χρήσιμη και αναγκαία η σαφής και δεσμευτική θεσμοθέτηση της αρχής της δημοκρατικής λειτουργίας για τα κόμματα στο νέο Σύνταγμα, καθώς και η εξειδίκευση της σχετικής διάταξης από ειδικό νόμο μετά από διάλογο και διακομματική συνεργασία.

Γιατί τα κόμματα που δεν είναι οργανωμένα και δεν λειτουργούν με δημοκρατικό τρόπο τελικά δεν αντιστοιχούν αλλά αντιφάσκουν και υπονομεύουν τις προϋποθέσεις της δημοκρατικής λειτουργίας του κράτους και του πολιτεύματος.

Το "Πολιτικό Χρήμα"

Εξ ίσου ουσιώδες για την ποιότητα και βιωσιμότητα της δημοκρατίας είναι το ζήτημα της διαφάνειας στη χρηματοδότηση των πολιτικών αγώνων. Ο λόγος είναι ότι οι υπέρογκες, ιδίως επ'εσχάτοις, δαπάνες βουλευτών και κομμάτων οδηγούν σε υπόνοια διαπλοκής και ύποπτης συναλλαγής μεταξύ πολιτικών και ισχυρών οικονομικών παραγόντων, οι οποίοι ενισχύουν τις δαπάνες των πολιτικών και συνακόλουθα τους "αιχμαλωτίζουν" στην εξυπηρέτηση των δικών τους ιδιοτελών συμφερόντων. Τούτο όμως οδηγεί στην απαξίωση του κύρους και της τιμής του πολιτικού κόσμου και της πολιτικής διαδικασίας γενικότερα, καλλιεργεί την αποστροφή του ενδιαφέροντος και τη μείωση της εμπιστοσύνης της κοινωνίας και των πολιτών προς τους εκπροσώπους τους.

Η υπόνοια αυτή εντείνεται από το γεγονός ότι οι υφιστάμενες διαδικασίες ελέγχου του ύψους και της διαφάνειας των δαπανών και των εσόδων βουλευτών και κομμάτων είναι ελάχιστα αποτελεσματικές έως τελείως αναξιόπιστες, εφόσον τελικά συμπίπτουν οι ιδιότητες ελέγχοντος και ελεγχόμενου (στην περίπτωση της αρμόδιας διακομματικής επιτροπής της Βουλής), πράγμα που οδηγεί σε μια κατάσταση ασυλίας βουλευτών και κομμάτων όσο και σε κρίση αξιοπιστίας του πολιτικού συστήματος γενικότερα. Με συνέπεια πολλοί να είναι εκείνοι που φοβούνται ότι αν η δημοκρατία δεν καταφέρει να ελέγξει το "πολιτικό χρήμα", τότε αυτό τελικά θα υποσκάψει και θα εκφυλίσει ό,τι θα έχει απομείνει από τη δημοκρατία.

Επείγει, επομένως, η διαμόρφωση και η συνεπής εφαρμογή ενός αξιόπιστου και αποτελεσματικού συστήματος ελέγχου των πολιτικών δαπανών και χρηματοδοτήσεων, το οποίο θα πρέπει σε γενικές γραμμές να διασφαλίζει τα ακόλουθα :

α. Να παρέχει εγγυήσεις διαφάνειας και δημοσιότητας στις εκλογικές δαπάνες και γενικότερα στην οικονομική διαχείριση των κομμάτων και των πολιτικών στο εθνικό, το περιφερειακό και το τοπικό επίπεδο για όλες τις αιρετές θέσεις και τα αιρετά αξιώματα. Αναγκαία και επομένως η υποχρεωτική τήρηση και δημοσιοποίηση βιβλίων και εκθέσεων ισολογισμού, που θα εμφανίζουν λεπτομερώς έσοδα και δαπάνες και θα συντάσσονται από ειδικούς και αξιόπιστους ελεγκτές.

β. Να προσδιορίζει με τρόπο σαφή ανώτατα όρια εισφορών και κυρίως δαπανών για τα κόμματα και τους βουλευτές, αλλά και τους λοιπούς αιρετούς αξιωματούχους του κράτους (νομάρχες-δημάρχους). Τα όρια αυτά

μπορεί για μεν τα κόμματα να μην υπερβαίνουν τα 3/4 της κρατικής επιχορήγησης προς αυτά, για δε τους βουλευτές τα 3/4 του συνόλου της βουλευτικής αποζημίωσης για κάθε περίοδο. Στον προσδιορισμό, εξ άλλου, της οροφής των δαπανών θα πρέπει να συνυπολογίζονται με ειδικό συντελεστή και οι εμφανίσεις βουλευτών και κομμάτων στα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας. Στο σημείο αυτό μάλιστα θα ήταν ίσως χρήσιμη η επέκταση του ρυθμιστικού πλαισίου της διάταξης του άρθρου 15 παρ. 2 του Συντάγματος ούτως ώστε να καθιερωθεί η αρχή της υποχρεωτικής και δωρεάν παραχώρησης χρόνου στα πολιτικά κόμματα, ιδίως κατά τις προεκλογικές περιόδους, από τα ραδιοτηλεοπτικά μέσα, με παράλληλη απαγόρευση να αγοράζουν ή να χρησιμοποιούν με οποιοδήποτε τρόπο πρόσθετο χρόνο σε αυτά.

γ. Για τον διαρκή και αποτελεσματικό έλεγχο των εκλογικών δαπανών και των πολιτικών χρηματοδοτήσεων είναι αναγκαία η ύπαρξη ειδικής και ανεξάρτητης δημόσιας αρχής, το ρόλο και τις αρμοδιότητες της οποίας προβλέπει εν μέρει η διάταξη του άρθρου 29 του Συντάγματος. Δεδομένου όμως ότι η πλειοψηφία των μελών και του νέου οργάνου θα είναι κατά πάσαν πιθανότητα βουλευτές, δεν αναμένεται ότι θα σημειωθεί ουσιώδης πρόοδος ως προς τον αποτελεσματικό έλεγχο του "πολιτικού χρήματος".

Η εναλλακτική πρόταση ότι ο ρόλος αυτός θα πρέπει να ανατεθεί είτε σε κάποιο δικαστήριο (λ.χ. το Ελεγκτικό Συνέδριο) είτε σε ένα κατά το μάλλον ή ήττον αντιπροσωπευτικό σώμα (λ.χ. τη Γερουσία ή ένα Συμβούλιο της Δημοκρατίας) διατρέχει τον κίνδυνο, αφ' ενός μεν, της υπερβολικής ίσως νομιμοποίησης, αφ' ετέρου δε, της αναπόφευκτης πολιτικοποίησης ενός ιδιαίτερα σύνθετου και σε μεγάλο βαθμό "τεχνικού" προβλήματος.

Η σύσταση, αντιθέτως, μιας ειδικής δημόσιας αρχής, τα μέλη της οποίας θα ορίζονται *ex officio* ή κατόπιν κληρώσεως μπορεί να οδηγήσει σταδιακά στη λεπτομερή επεξεργασία ενός συνόλου αρχών και κανόνων, όσο και κυρίως τεχνικών και μεθόδων, αποτελεσματικού και αξιόπιστου ελέγχου, ιδίως μάλιστα, αν η αρχή αυτή εξοπλισθεί και με ένα ειδικό σώμα ελεγκτών και εμπειρογνομόνων.

δ. Αναγκαία είναι, τέλος, η πρόβλεψη αυστηρών κυρώσεων σε περιπτώσεις υπερβάσεων των ορίων των εκλογικών δαπανών. Οι κυρώσεις αυτές, τις οποίες θα επιβάλλει η πιο πάνω ειδική δημόσια αρχή και θα εκδικάζει σε τελικό βαθμό το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο, μπορεί να συνεπάγονται τόσο έκπτωση από το βουλευτικό αξίωμα όσο και η περικοπή της κρατικής επιχορήγησης στα κόμματα.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ 2004

ΜΟΧΛΟΣ ΠΡΟΩΘΗΣΗΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ Ή ΚΩΜΙΚΟΤΡΑΓΙΚΗ ΕΠΙΔΕΙΞΗ ΝΕΟΠΛΟΥΤΙΣΜΟΥ ;

Δικηγόρου ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

Καθώς πλησιάζει η ημερομηνία έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, η σκέψη των περισσότερων Ελλήνων στρέφει ολοένα και εντονότερα τους προβληματισμούς της σε αυτή την παράδοξη πορεία καταστάσεων, προσώπων και πραγμάτων, που βιώνουμε καθημερινά και οδηγεί σε αδιέξοδα.

Με γνώμονα το εθνικό συμφέρον ήταν τελικώς ορθή η ανάληψη των Ο.Α.; Από τη στιγμή δε που τους αναλάβαμε, τι είδους εξελίξεις δρομολογήσαμε, ως κράτος και ως έθνος, προκειμένου να εκμεταλλευτούμε στο έπακρο, τις όποιες ωφέλειες προκύψουν ;

Ολυμπιακοί Αγώνες σημαίνουν κατ' αρχάς εμπορικές συμφωνίες και προβολή. Προβολή τόσο των ιδιωτικών επιχειρήσεων, όσο και της χώρας που ανέλαβε τους αγώνες.

Η μέχρι σήμερα πορεία των πραγμάτων όμως, τι αποδεικνύει ; Σαφέστατα ότι έχουν πραγματοποιηθεί επικερδέστατες εμπορικές συμφωνίες (τηλεοπτικά δικαιώματα, χορηγίες, εκμετάλλευση σήματος κ.λ.π), ότι έχει επιτευχθεί μεγάλη προβολή ελληνικών επιχειρήσεων, τόσο στο εξωτερικό όσο και στη χώρα μας, ότι αμφιλεγόμενα πρόσωπα κερδίζουν πόντους στον στίβο των ΜΜΕ και της πολιτικής, ότι έχει στηθεί ένα πανηγύρι γύρω από τα μεγάλα έργα ! Η Ελλάδα όμως, στο σύνολό της, σημειώνει απώλειες ! Απώλειες στα πλαίσια της εθνικής στρατηγικής και των συναφών εθνικών συμφερόντων, απώλειες περιβαλλοντικές, απώλειες θεσμικές, απώλειες ήθους και συνέπειας.

Ουδείς μέχρι σήμερα έχει κερδίσει περισσότερα πράγματα, από την υπόθεση «Ολυμπιακοί Αγώνες 2004», πλην της Επιτροπής Διοργάνωσης των αγώνων, τόσο σε προσωπικό, όσο και σε πολιτικό επίπεδο. Αμέτρητες διευκολύνσεις, δημοσιότητα και καθημερινές ανέσεις, χτίζουν ένα ματαιόδοξο «φρούριο», στην κορυφή του οποίου ανεβαίνουν με ευχαρίστηση οι «αλάνθαστοι θαμώνες» της ευμενούς συγκυρίας.

Οι επάλξεις του εν λόγω «φρουρίου» ανεγείρονται με περίσσια ευχαρίστηση από κατασκευαστικές εταιρίες της «τελευταίας στιγμής». Οι δε κάμερες, στραμμένες

στα τείχη, μακαρίζουν με ευδαιμονία την ματαιότητα, απέναντι σ' ένα λαό παραπαίοντα !

Και η Ελλάδα ; Η Ελλάδα είναι έξω από το «φρούριο»! Τα ιδιοτελή συμφέροντα την αφήνουν στο περιθώριο. Κανείς δεν ασχολείται με την επιδίωξη των εθνικών στόχων μέσω των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004. Το βάρος έχει πέσει στον ιδιωτικό τομέα, αποκλειστικά. Θα ήταν «ευχής έργον» να καθορισθεί μία στρατηγική προβολής των εθνικών μας θεμάτων. Μία πρώτης τάξεως ευκαιρία για το Κυπριακό, τα Σκόπια, το Αιγαίο, τη Θράκη, τη Βόρεια Ήπειρο που χάνεται.

Πού βρίσκονται οι απαραίτητες αναφορές στα διεθνή ΜΜΕ για τα εθνικά θέματα της χώρας μας ; Γιατί δεν έχει οργανωθεί ενημερωτική εκστρατεία συναφή με τους Ολυμπιακούς Αγώνες ; Γιατί δεν διοργανώνονται παράλληλες εκδηλώσεις σχετικές με τα εθνικά μας θέματα ; Γιατί να υπάρχει συγκεντρωτισμός στο «Αθηναϊκό κρατίδιο», των αγωνισμάτων ; Ποιος ο λόγος, επί παραδείγματι, να μη διοργανωθεί το αγώνισμα της κωπηλασίας στα Ιωάννινα, ώστε να προβληθεί η ελληνικότητα της Ηπείρου, εν όψει των επιδιώξεων του UCK, για την ψευδεπίγραφη Τσαμουριά ;

Αντ' αυτών όμως, παρακολουθούμε μία άνευ προηγουμένου περιβαλλοντική, αρχαιολογική και ιστορική καταστροφή στο πεδίο της «μάχης του Μαραθώνα», προκειμένου οι γόνοι νεόπλουτων οικογενειών να ασκούνται σε trendy θαλάσσια σπορ, μετά τη διεξαγωγή των αγώνων. Παρακολουθούμε την καταστροφή της βιοποικιλότητας του Σχοινιά, το ξεκλήρισμα του Αττικού τοπίου, το ρήμαγμα ιστορικών τοποθεσιών μέσα από παραβιάσεις θεσμικών αρχών και συνοπτικές διαδικασίες.

Εν τέλει το μεγαλύτερο «εθνικό θέμα» της Ελλάδας είναι οι ίδιοι οι Έλληνες. Αυτοί, που ξεφεύγοντας κάθε ορίου μέτρου και ηθικής, επιβεβαιώνουν – δυστυχώς – τις θεωρίες του αλήστου μνήμης Φαλμαιράιερ περί της καταγωγής των.

Ω Ελλάδα ! Φοβού τους Δαναούς..... «αγώνας» φέροντες.

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Οι συνομιλίες και η κρίση που έρχεται

Αντιστρατήγου ε.α. Γ. ΚΟΡΑΚΗ

Στα 27 χρόνια που πέρασαν από την Τουρκική εισβολή στην Κύπρο, έγιναν απ' ευθείας, εκ του σύνεγγυς, φανερές, μυστικές, διαμεσολαβητικές κ.λ.π. συνομιλίες χωρίς να σημειωθεί καμία πρόοδος μέχρι σήμερα παρά τις σημαντικές υποχωρήσεις της Ε/Κ πλευράς. Οι αλληπάλληλοι κύκλοι και τύποι συνομιλιών για λύση του Κυπριακού προβλήματος κατέληγαν σε αποτυχία λόγω της αδιαλλαξίας της Τουρκικής πλευράς. Η Ε./Κ πλευρά εγκλωβίστηκε σε διακοινοτικό διάλογο και κάτω από τον διαρκή εκβιασμό της παρουσίας των στρατευμάτων κατοχής, αλλοτρίωσε το πρόβλημα και από θέμα εισβολής και κατοχής το μετέτρεψε σε διακοινοτική διένεξη. Η Τ/Κ πλευρά στα πολλά χρόνια που πέρασαν αναβάθμισε τις παράλογες απαιτήσεις σε βαθμό που εντελώς απαράδεκτα ξεπέρασε και τις προβλέψεις των επαίσχυντων και αντεθνικών συμφωνιών κορυφής του 1977 και 1979 και σήμερα επιμένει σε λύση συνομοσπονδίας.

Στις αρχές Ιανουαρίου άρχισε ένας νέος κύκλος συνομιλιών «πρόσωπο με πρόσωπο». Παρά το ιστορικό προηγούμενο των συνομιλιών, την αδιαλλαξία της Τουρκικής πλευράς, από εντεταλμένους μεσολαβητές και συντονιστές εκφράστηκε η αισιοδοξία ότι οι «από καρδιάς» συνομιλίες μπορούν να καταλήξουν σε αίσιο τέλος μέχρι του προσεχούς Ιουνίου. Το αίσθημα της ευφορίας είναι ανερμήνευτο, εκτός εάν οι αισιόδοξοι πιστεύουν ότι αποτελεί «πρόοδο» το γεγονός ότι οι Ε/Κ και Τ/Κ ευρίσκονται σε διαδικασία συνομιλιών ή γνωρίζουν πράγματα που εμείς αγνοούμε.

Την εξωπραγματική αισιοδοξία όμως συμμερίζεται και ο Έλληνας Υπουργός Εξωτερικών που δήλωσε ότι επιβάλλεται να αξιοποιηθεί η «ιστορική ευκαιρία» των συνομιλιών.

Η αισιοδοξία θα εδικοιολογείτο εάν διαφαίνοντο βάσιμες ενδείξεις μεταστροφής της Άγκυρας και του Ντεκτάς και άσκηση αποτελεσματικής πίεσεως στην Τουρκική πλευρά, πράγμα που δεν έγινε ποτέ. Αυτό όμως που δεν έγινε επί δεκαετίες είναι δύσκολο να πιστέψει κανείς ότι θα γίνει μέσα στους προσεχείς λίγους μήνες.

Από τον Μάρτιο του 1995 όταν αποφασίστηκε κάτω από ετεροβαρείς όρους, να δοθεί η ημερομηνία ενάρξεως των ενταξιακών διαδικασιών για είσοδο της Κύπρου στην Ε.Ε. υποστηρίχθηκε από την ηγεσία μας και μάλιστα αναδείχθηκε στην

πρώτη γραμμή, η βέβαιη και απρόσκοπτη ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε. και το «κοινοτικό κεκτημένο» που ερμηνεύθηκε με την απλοϊκή σκέψη ότι εάν η Ε.Ε. εντάξει στους κόλπους της ολόκληρη την Κύπρο, τότε με έμμεσο τρόπο θα λυθεί και το Κυπριακό (ελευθερία κινήσεως ανθρώπων, κεφαλαίων κ.λ.π. που ισχύουν στις χώρες της Ε.Ε.), εάν όμως ενταχθεί μόνο η Ε/Κ πλευρά, τότε θα διασφαλισθεί η ελευθερία και γενική η επιβίωση των Ε/Κ αφού η Τουρκία δύσκολα θα επιχειρήσει να καταλάβει έδαφος της Ε.Ε.

Αρκετοί από τους ιθύνοντες, στην Ελλάδα και στην Κύπρο, υποστηρίζουν την άποψη της λεγόμενης πολιτικής του «καλού παιδιού». Αυτή η θεωρία αποδέχεται ότι η καλή μας συμπεριφορά αυξάνει τις πιθανότητες ένταξης της Κύπρου στην Ε.Ε. διότι η καλή μας διαγωγή θα ληφθεί υπόψη από τους Ευρωπαίους εταίρους όταν θα κληθούν να αποφασίσουν.

Οι λόγοι που θα καθορίσουν την απόφαση των Ευρωπαίων ηγετών, δεν έχουν καμία σχέση με την καλή διαγωγή. Εκείνο που θα εξετασθεί είναι το κέρδος ή το όφελος που θα προκύψει για την Ε.Ε. από την ένταξη της Κύπρου και το κόστος και ο κίνδυνος από την μη ένταξή της.

Η είσοδος της Κύπρου στην Ε.Ε. με άλυτο το Κυπριακό και με την Τουρκία να απειλεί την ενσωμάτωση της Βόρειας Κύπρου λειτουργεί αρνητικά. Άλλωστε οι ηγέτες της Ε.Ε. δεν θα ήθελαν να δουν μια χώρα μέλος της Ε.Ε. να διαμελίζεται και να απειλείται πόλεμος μεταξύ δύο μελών (Ελλάδος-Κύπρου) εναντίον ενός υποψηφίου μέλους της (Τουρκίας).

Η Ευρώπη πιέζει για λύση του Κυπριακού πριν από την ένταξη, η Ε/Κ πλευρά επιδιώκει την ένταξη της Κύπρου, η Τ/Κ πλευρά δεν έχει λόγους να θέλει λύση του Κυπριακού, η Τουρκία που δεν προβλέπεται να γίνει μέλος της Ε.Ε. για πολλά ακόμη χρόνια, όσο μένει ανοικτό το Κυπριακό πρόβλημα εξασφαλίζει με εκβιασμό διάφορες παραχωρήσεις στις Ευρωτουρκικές σχέσεις.

Είναι προφανές ότι η Τουρκία έχει χρησιμοποιήσει την Ελληνοτουρκική προσέγγιση και τον ενδοκοινοτικό διάλογο για να κάνει σοβαρά βήματα προς την Ευρωπαϊκή Ένωση. Έχει εκμεταλλευθεί την περίπτωση προς όφελός της χωρίς να δώσει απολύτως τίποτα. Ο μόνος λόγος που έτσι «ξαφνικά» ο Τουρκοκύπριος ηγέτης ανακοίνωσε την πρόθεσή του να συνομιλήσει είναι να καθυστερήσει την ένταξη της Κύπρου ίσως και να την ανατρέψει.

Ο Ευρωπαίος Επίτροπος κ. Φερχόϊγκεν πρόσφατα δήλωσε : «ότι αποφασισθεί μεταξύ των δύο μερών στην Κύπρο θα είναι κοινοτικό και κεκτημένο». Με τη δήλωση αυτή επιδιώκεται η «αθώωση» της Τουρκίας για ότι έχει κάνει στην Κύπρο και αυτό συνεπάγεται απογύμνωση των θέσεών μας.

Από πολλούς Τούρκους επισήμους έχουν διατυπωθεί σοβαρές απειλές εάν η Κύπρος γίνει μέλος της Ε.Ε. χωρίς προηγούμενη επίλυση του προβλήματος. Από

τις απειλές αυτές έχει ιδιαίτερη σημασία εκείνη που διατυπώθηκε από τον Αρχηγό των Τουρκικών Ενόπλων Δυνάμεων κατά την διάρκεια της πρόσφατης επίσκεψής του στα κατεχόμενα της Κύπρου. Είπε ο Τούρκος Επιτελάρχης ότι : «εάν οι συνομιλίες δεν καταλήξουν σε αποτέλεσμα οι Τουρκικές Ένοπλες Δυνάμεις είναι σε θέση να εκτελέσουν το καθήκον τους». Η ιδιαιτερότητα της απειλής αυτής έχει σχέση με το ρόλο του στρατού στην Τουρκία και το όραμά του για το μέλλον της χώρας. Στην Τουρκία επικρατεί μια μιλιταριστική λογική. Ο Στρατός εκεί δίνει αρκετά μηνύματα στην Ευρώπη μέσω του Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας που αποτελεί την ημιπολιτική του προέκταση. Ο Στρατός μέσω της διαδικασίας ένταξης θα χάσει οπωσδήποτε μια για πάντα την εξουσία του, αφού, όπως και στις άλλες δυτικές δημοκρατίες το καθήκον του θα είναι η προστασία της χώρας από εξωτερικό ή εξωτερικούς εχθρούς και θα υπόκειται στον έλεγχο της πολιτικής εξουσίας, πράγμα που δεν συμβαίνει σήμερα.

Η Τουρκία δεν έζησε πόλεμο κατά τα τελευταία 50 χρόνια. Έζησε όμως πολλές κρίσεις. Ο Στρατός στην Τουρκία χρειάζεται τις κρίσεις για να μπορεί να διαδραματίζει τον καθοριστικό του ρόλο στο πολιτικό σύστημα, να μπορεί να δικαιολογεί τους υπερβολικούς εξοπλισμούς και να νομιμοποιεί την στρατηγική που εφαρμόζει.

Ο Στρατός στην Τουρκία διασφαλίζει την συνταγματικότητά του μέσα από τις κρίσεις που δημιουργεί και στη συνέχεια τις κατευθύνει, έχει δε εξειδικευθεί στο να δημιουργεί κρίση, εξωτερική ή εσωτερική. Δύο εκκολαπτόμενες κρίσεις είναι το θέμα της Ευρωπαϊκής δύναμης ταχείας αντίδρασης και της ένταξης της Κυπριακής Δημοκρατίας στην Ε.Ε. Ενδέχεται οι δύο αυτές εξωτερικές κρίσεις να εκδηλωθούν στο εγγύς μέλλον ώστε να δικαιολογηθεί η διακοπή της προοπτικής της πορείας της Τουρκίας προς την Ε.Ε. για να εξακολουθήσουν οι Ένοπλες Δυνάμεις στην Τουρκία να διαδραματίζουν τον καθοριστικό τους ρόλο. Η απειλή λοιπόν που προέρχεται από στρατιωτικό κατεστημένο έχει τις περισσότερες πιθανότητες να υλοποιηθεί και οφείλουμε ως Ελληνισμός να την λάβουμε σοβαρά υπόψη μας. Ας προσέξουμε.....

Τα πάντα είναι ανοικτά. Οι τουρκικές απειλές λειτουργούν ως μοχλός πίεσης. Όσο πλησιάζουμε προς το κρίσιμο χρονικό σημείο τα πράγματα θα περιπλέκονται πολιτικά, διπλωματικά και στρατιωτικά. Το δίλημμα ότι προκειμένου να αποφύγουμε την κρίση να δεχθούμε εκπτώσεις από τους όρους ένταξης, είναι πολύ πιθανόν να βρεθεί μπροστά μας, δηλαδή να μην είσοδο αλλά με ακρωτηριασμένα δικαιώματα.

Αυτοί που επιδιώκουν «κλείσιμο» του Κυπριακού με την όποια λύση είναι πολλοί και ο λόγος τους «περνάει».

Τελικά θα λυθεί, δεν θα λυθεί, θα λυθεί το Κυπριακό ; Οι μαργαρίτες έχουν γεμίσει τους αγρούς τούτη την εποχή και με μια μαργαρίτα στο χέρι ίσως μάθουμε αν θα λυθεί ή όχι το Κυπριακό στην παρούσα φάση.

ΑΠΟ ΤΟ ΕΛΣΙΝΚΙ ΣΤΗΧΑΓΗ

Πόσο Κοντά.....Πόσο Μακριά.....

Αντιστρατήγου ε.α. Χ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Το Ελσίνκι σταθμός.....

Η πρόσφατη προσπάθεια της Τουρκίας να παρεμβαίνει στις διαδικασίες λήψεως αποφάσεων που αφορούν την Ευρωπαϊκή Πολιτική Ασφάλειας και Αμύνης (ESDP) ή όπως πέρασε στην ελληνική Κοινή Γνώμη ως θέμα του «Ευρωστρατού», αναμφισβήτητα δημιούργησε την εντύπωση ότι τούτο αποτελεί το μείζον τρέχον πρόβλημα μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας στα πλαίσια της Ε.Ε.

Χωρίς να παραγνωρίζεται η σοβαρότητα του προβλήματος δεν θα πρέπει να διαφεύγει ότι στην ουσία αποτελεί και αυτό μια προέκταση των ελληνοτουρκικών διαφορών που από μακρού χρόνου έχουν μεταφερθεί στο πλαίσιο της Ε.Ε. και συνδυάστηκαν από ελληνικής πλευράς με την ενταξιακή πορεία της Τουρκίας.

Η ελληνοτουρκική αυτή αντιπαράθεση τελικά κατέληξε στην απόφαση της Συνόδου Κορυφής στο Ελσίνκι (ΔΕΚ. 99) που αποτελεί σημείο καμπής για τις ελληνοτουρκικές σχέσεις των δύο χωρών τόσο στο πλαίσιο της Ε.Ε. όσο και σε καθαρά διμερές επίπεδο.

Ας θυμηθούμε λίγο το Ελσίνκι. Οι αποφάσεις των 15 στο Ελσίνκι σ'ότι αφορά τις ελληνοτουρκικές σχέσεις στα πλαίσια της Ε.Ε. επικεντρώνονται στα παρακάτω κύρια σημεία:

Η Τουρκία υπό ένταξη χώρα.

Η Τουρκία αναγνωρίζεται πλέον ως «**υπό ένταξη χώρα**». Έτσι η χώρα μας μετά από μακροχρόνιο κύκλο ελληνοτουρκικών αντιπαραθέσεων εξαντλεί το τελευταίο της και πιο σημαντικό όπλο του πολιτικού της οπλοστασίου που ήταν η σύμφωνη γνώμη της για την ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας προς την πλήρη ένταξή της.

Τα Ελληνοτουρκικά.

Τονίζεται για τα υποψήφια κράτη – εν προκειμένω η Τουρκία – η αρχή της ειρηνικής επίλυσης των διαφορών και επίλυσης κάθε εκκρεμούς «**συνοριακής διαφοράς**» – εν προκειμένω με την Ελλάδα – ενώπιον του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος και μέχρι τα τέλη του 2004.

«Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θα επανεξετάσει τότε την κατάσταση ιδίως σ'ότι αφορά τις επιπτώσεις των ενταξιακών διαδικασιών για τα θέματα του Δικαστηρίου της Χάγης».

Οι παραπάνω θέσεις δεν διαφέρουν ουσιαστικά των αντιστοίχων αποφάσεων της Συνόδου Κορυφής του Λουξεμβούργου τον Δεκέμβριο 1997, πλην του ότι θέτουν πλέον κάποιο χρονικό όριο (τέλος του 2004) για την επίλυση μέσω του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης κάθε «**συνοριακής διαφοράς**» αλλά ταυτόχρονα η προτεινομένη «**επανεξέταση της κατάστασης**» αφήνει πολλά περιθώρια ερμηνείας σ'ότι αφορά το «**τι μέλλει γενέσθαι**» σε περίπτωση που η Τουρκία θα δεχθεί την προσφυγή στο Διεθνές αυτό Δικαστήριο.

Είναι φανερό ότι η Ε.Ε. αναγνωρίζει την ύπαρξη «**συνοριακών διαφορών**» που από μονομερή διεκδίκηση της Τουρκίας μεταβάλλεται σε υπαρκτό πλέον πρόβλημα.

Το Κυπριακό

Οι 15 τονίζουν ότι η πολιτική επίλυση του Κυπριακού προβλήματος θα διευκολύνει την προσχώρηση της Κύπρου στην Ε.Ε. **χωρίς όμως να αποτελεί τούτο προϋπόθεση** για την ένταξη της Κύπρου όταν ολοκληρωθούν οι ενταξιακές διαδικασίες και δεν έχει δοθεί πολιτική λύση. **«Το Συμβούλιο θα αποφασίσει σε κάθε περίπτωση λαμβάνοντας υπόψη όλα τα σχετικά στοιχεία».**

Η απεμπλοκή του «Κυπριακού» από τις ενταξιακές διαδικασίες μπορεί να θεωρηθεί σαν μια ελληνική επιτυχία που αντισταθμίζει την «**συμφωνία**» της χώρας μας στην αναγνώριση της Τουρκίας ως υπό ένταξη χώρα. Η τελευταία όμως φράση της σχετικής παραγράφου δημιουργεί αρκετό σκεπτικισμό ως προς το κατά πόσον θα λειτουργήσει ευνοϊκά στο μέλλον όπως ελπίζει η ελληνική πλευρά.

Πόσο κοντά.....πόσο μακριά.....

Σήμερα βρισκόμαστε χρονικά στο μέσον περίπου της διαδρομής Ελσίνκι...Χάγη. Θα περίμενε κανείς ότι το «**πολιτικό έργο**» θα έχει προχωρήσει αρκετά ώστε να διακρίνει ήδη το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης ως μέσον επίλυσης των ελληνοτουρκικών συνοριακών (;) διαφορών.

Στην ουσία η απόφαση του Ελσίνκι, χωρίς να το αναφέρει άμεσα προϋποθέτει την αμοιβαία υποχρέωση των δύο ενδιαφερομένων μελών Ελλάδος και Τουρκίας για την πραγματοποίηση ενός «**διαλόγου**» για την επίλυση των εκκρεμών συνοριακών διαφορών και άλλων συναφών θεμάτων, η δε παραπομπή στο Διεθνές Δικαστήριο

της Χάγης προβλέπεται για την περίπτωση που δεν θα βρεθεί κοινά αποδεκτή λύση («άλλως θα πρέπει να φέρουν τη διαφορά ενώπιον του ΔΔΧ.....»).

Είναι φανερό ότι Ελλάδα και Τουρκία απ' αρχής αντιλαμβάνονται και τις προβλέψεις της αποφάσεως του Ελσίνκι αλλά και το περιεχόμενο του διαλόγου κατά διαφορετικό τρόπο.

Η Ελλάδα επίσημα τουλάχιστον δεν φαίνεται να μεταβάλλει την πολιτική της σ' ότι αφορά τις ελληνοτουρκικές διαφορές. Έτσι υποστηρίζει ότι :

Αποδέχεται την έκφραση «**επίλυση των εκκρεμών συνοριακών διαφορών**» της απόφασης του Ελσίνκι νοούμενη ως διευθέτηση του θέματος της **οριοθέτησης της υφαλοκρηπίδας** την οποία και αναγνωρίζει την μόνη υπάρχουσα προς συζήτηση διαφορά.

Θεωρεί το θέμα αποκλειστικά και μόνο **νομικό** το οποίο και θα πρέπει να επιλυθεί με βάση τις αρχές του Διεθνούς Δικαίου με παραπομπή στο ΔΔΧ στο οποίο «**υποχρεούται**» να προσφύγει η Τουρκία μέχρι το τέλος του 2004 σύμφωνα με τις αποφάσεις του Ελσίνκι.

Θεωρεί κατ' επέκταση ότι ο διάλογος στην ουσία έχει σκοπό για τον **καθορισμό των διαδικασιών** που θα οδηγήσουν τις δύο χώρες στη Χάγη και μόνο για το θέμα της υφαλοκρηπίδας και όχι ως μέσον επίλυσης όλων των ελληνοτουρκικών διαφορών στο Αιγαίο που προβάλλεται από την Τουρκία (χωρικά ύδατα, εναέριος χώρος, γκρίζες ζώνες, στρατιωτικοποίηση των νησιών κ.λ.π).

Από την άλλη πλευρά η Τουρκία επίσης δεν φαίνεται να έχει μεταβάλλει την επίσημη πολιτική της στα θέματα του Αιγαίου και σε γενικές γραμμές υποστηρίζει ότι :

Η παραπομπή μέχρι το τέλος του 2004 των διαφορών της με την Ελλάδα στο ΔΔΧ **δεν αποτελεί «τελεσίδικο όρο»** αλλά απλά αποτελεί μια ημερομηνία που το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θα επανεξετάσει την κατάσταση (Συνέντευξη του Τούρκου ΥΠΕΞ Ισμαήλ Τζεμ στο Βήμα, στις 16 Ιανουαρίου 2000, ο οποίος επικαλέσθη επί του θέματος την επεξηγηματική επιστολή του τότε Προέδρου της Ε.Ε. Φιλανδού Πρωθυπουργού Πάαβο Λίτονεν προς τον Τούρκο Πρωθυπουργό).

Θεωρεί τον διάλογο ως μέσον για να συζητηθεί όλο το «**πακέτο**» των προβαλλομένων απαιτήσεων της στο Αιγαίο και θεωρεί το όλο θέμα «**πολιτικό**» και όχι νομικό. Κατά συνέπεια δεν φαίνεται ότι κινείται μέχρι τώρα με την προοπτική επίλυσης των όποιων διαφορών μέσω του ΔΔΧ.

Σήμερα ...δύο και πλέον χρόνια μετά το Ελσίνκι

Η Ελλάς εφαρμόζοντας μια **πολιτική χαμηλών τόνων** (κατ' άλλους πολιτική ανοικτής αγκάλης), «**συζητά**» ανεπίσημα σε επίπεδο Υπουργών Εξωτερικών (κ.κ. Παπανδρέου-Τζεμ) κάποια σημεία επαφής με την Τουρκία αρχίζοντας από τα λεγόμενα θέματα «**χαμηλής πολιτικής**».

Μόλις τον Φεβρουάριο 2002 (συνάντηση Παπανδρέου-Τζεμ στη Νέα Υόρκη) ανακοινώθηκε επίσημα η έναρξη «**διερευνητικών επαφών**» μεταξύ των Υπουργών των δύο χωρών για θέματα «**υψηλής πολιτικής**» με σκοπό να βρεθούν τα «**σημεία σύγκλισης**» προκειμένου να προχωρήσει ο διάλογος με έναρξη τον Μάρτιο 2002.

Στο διάστημα των δύο αυτών ετών η Τουρκία κατά την πάγια τακτική της εμφανίζεται πάντα έναντι της Διεθνούς Κοινότητας να αποδέχεται τον σεβασμό του απαραβίαστου των συνόρων και της κυριαρχίας κάθε χώρας, το διεθνές δίκαιο και τις διεθνείς συνθήκες και κατά συνέπεια «**τείνει πάντα χείρα συνεργασίας**» με την Ελλάδα και αποδέχεται τον διάλογο. Παράλληλα όμως δεν χάνει ευκαιρία να εφαρμόζει την προσφιλή της πολιτική της «**εμπράκτου**» υποστηρίζοντας των διεκδικήσεών της με ομαδικές παραβιάσεις στο Αιγαίο, καταγγελίες για παραβιάσεις του εναερίου χώρου της από μαχητικά αεροσκάφη της χώρας μας (NOTAM για αεροδιάδρομους G-18 και R-19) κ.λ.π.

Η Ε.Ε. έχοντας ήδη μεταφέρει με την απόφαση του Ελσίνκι το πρόβλημα των ελληνοτουρκικών διαφορών στους δύο ενδιαφερόμενους δεν φαίνεται να επιθυμεί την άμεση εμπλοκή της στις εξελίξεις ούτε δείχνει να επείγεται για την επίλυσή του. Θα μπορούσε μάλιστα να υποστηριχθεί ότι η όλη στάση της για μια ακόμη φορά μάλλον υπέρ της Τουρκίας λειτουργεί αν κανείς κρίνει από τις μέχρι σήμερα εξελίξεις στο θέμα του Ευρωστρατού.

Συμπερασματικά

Ο **εναπομένον χρόνος** μέχρι το τέλος του 2004 φαίνεται **τελείως ανεπαρκής** για μία ουσιαστική εξέλιξη τουλάχιστον σύμφωνα με τις προσδοκίες της ελληνικής πλευράς.

Το πιθανότερο η εξέλιξη του διαλόγου θα έχει την τύχη και των προσπαθειών που έγιναν την περίοδο Καραμανλή – Ντεμιρέλ και Παπανδρέου – Οζάλ όπου ναυάγησαν με υπαιτιότητα της Τουρκίας αφού και στις πλέον ευνοϊκές

περιπτώσεις απεδέχθη την παραπομπή του θέματος της υφαλοκρηπίδας στο ΔΔΧ με την προϋπόθεση ότι θα συνεξετασθούν και τα λοιπά θέματα των ελληνοτουρκικών διαφορών όπως των χωρικών υδάτων, του εναερίου χώρου και της αποστρατιωτικοποίησης των νήσων.

Η Τουρκία θα «ροκανίσει» τον χρόνο μέχρι το 2004 χωρίς αποτέλεσμα και το πιθανότερο θα ζητήσει περαιτέρω προσπάθεια επίλυσης των ελληνοτουρκικών διαφορών με άλλους τρόπους σύμφωνα με την Ατζέντα 2000 της Ε.Ε. και το άρθρο 3 του ΟΗΕ που προβλέπει τρόπο επίλυσης διαφορών κατά σειρά με άμεσο διάλογο, διαιτησία, έμμεσο διάλογο, μεσολάβηση και προσφυγή στο ΔΔΧ (δηλώσεις κ. Τζεμ στο CNN τον Φεβρουάριο 2002). Σε κάθε περίπτωση εκτιμάται ότι μέσα από την διαδικασία του διαλόγου θα επιδιώξει την «καταγραφή» όλων των διαφορών τις οποίες και επιχείρησε να συνδέσει μεταξύ τους (για παράδειγμα ο κ. Οζάλ είχε υποστηρίξει ότι για να εξετασθεί το θέμα της υφαλοκρηπίδας θα πρέπει να ξεκαθαρίσει και το θέμα των χωρικών υδάτων αφού άμεσα συνδέεται με την οριοθέτησή τους).

Μια «καταγραφή» των διαφορών θα αποτελέσει μια πολιτική επιτυχία της Τουρκίας αφού με την επισημοποίησή της θα αποτελούν τη βάση εκκίνησης για κάθε μελλοντική διαπραγμάτευση.

Από ελληνικής πλευράς θα ήταν πολύ αισιόδοξο να αναμένεται κάποιο αποτέλεσμα από τον διάλογο που ήδη έχει επίσημα αρχίσει. Σε κάθε περίπτωση η **Ελλάς δεν θα πρέπει να δεχθεί συζήτηση επί όλων των διμερών θεμάτων αλλά να εμμένει μόνο στην παραπομπή της οριοθέτησης της υφαλοκρηπίδας από το ΔΔΧ και μόνο αυτό.**

Εάν η θέση αυτή αποτελεί πράγματι την επίσημη πολιτική της χώρας μας, όπως τουλάχιστον υποστηρίζει το ελληνικό ΥΠΕΞ και με δεδομένο ότι δεν θα πρέπει να αναμένεται ανταπόκριση από πλευράς Τουρκίας, οι πολιτικοί χειρισμοί θα πρέπει να αποβλέπουν στην «χρέωση» της αποτυχίας του διαλόγου στην Τουρκία αν και τούτο δεν φαίνεται να επηρεάζει ιδιαίτερα τις γενικότερες εξελίξεις των σχέσεων Τουρκίας και Ε.Ε.

Θα πρέπει να θεωρείται δεδομένο ότι οι περισσότεροι εταίροι δεν επιθυμούν την ένταξη της Τουρκίας στην Ε.Ε. Παρ' όλα αυτά δεν μπορούν να αγνοήσουν την γεωπολιτική σημασία της Τουρκίας και ιδιαίτερα τις δυνατότητες που διαφαίνεται να παρουσιάζει με αναδυόμενη αγορά των 65 εκατ. κατοίκων ή 80 εκατ. αύριο.

Ανάλογη εξάλλου και για τους δικούς της λόγους είναι και η πολιτική των ΗΠΑ η οποία στα πλαίσια του γενικότερου ρυθμιστικού γεωπολιτικού της ρόλου στην περιοχή, παρεμβαίνει συχνά στις κοινοτικές διαδικασίες (Ευρωπαϊκή ασφάλεια

κ.λ.π) και συνήθως υπέρ της Τουρκίας ((έγγραφο Κωνσταντινούπολης για Ευρωστρατό).

Δεν θα πρέπει κατά συνέπεια να αναμένονται σοβαρές και καταλυτικές εξελίξεις στις σχέσεις Τουρκίας-Ε.Ε. αν στο τέλος του 2004 δεν έχει επιτευχθεί καμιά ουσιαστική πρόοδος στις ελληνοτουρκικές σχέσεις. Το πιθανότερο η Ε.Ε έχοντας αφήσει «δικλείδες ασφαλείας» στην απόφαση του Ελσίνκι τόσο για τα θέματα των ελληνοτουρκικών διαφορών όσο και για το θέμα της ενταξιακής πορείας της Κύπρου, θα συνεχίσει την όποια πολιτική της σε σχέση με την ενταξιακή πορεία της Τουρκίας όπως αυτή υπαγορεύεται από τα συμφέροντα των εταίρων (και των ΗΠΑ) και όχι με βάση την αρχή της αλληλεγγύης όπως ελπίζει η χώρα μας.

Και δεν θα πρέπει να θεωρείται απίθανο μήπως αντί συμπαραστάσεως και υποστηρίξεως να δεχθεί η χώρα μας πιέσεις που να εκβιάζουν την όποια συμβιβαστική λύση.

Κανείς λοιπόν δεν μπορεί να εγγυηθεί ότι ο δρόμος προς το Ελσίνκι οδηγεί στη Χάγη. Αντίθετα φαίνεται ότι αφήνοντας πίσω το Ελσίνκι, η Χάγη αντί να πλησιάζει απομακρύνεται. Και όσο το μέλλον παρουσιάζεται αβέβαιο τόσο πρέπει να πρυτανεύει η πρόβλεψη και η πρόνοια έναντι μιας Τουρκίας η οποία από την μία συμμετέχει σε ειρηνικό «διάλογο» από την άλλη όμως προκαλεί και απειλεί.

Οδεύοντας λοιπόν από το Ελσίνκι στη Χάγη ή και όπου αλλού βγάλει ο δρόμος, θα πρέπει να έχουμε την πρόνοια και την ετοιμότητα για να αντιμετωπίσουμε κάθε δυσμενή εξέλιξη χωρίς να αιφνιδιαστούμε.

Θα πρέπει κατά συνέπεια, παρακολουθώντας την ενταξιακή πορεία της Τουρκίας και ελπίζοντας έστω ότι η ευρωπαϊκή της προοπτική θα μεταβάλλει την πολιτική της έναντι της χώρας μας, να διατηρούμε πάντα «ένα ελάχιστο αποδεκτό ποσοστό αποτρεπτικής αμυντικής ισχύος» που θα εξασφαλίζεται με τις δικές μας και μόνο δυνάμεις αφού μάλιστα εταίροι (Ε.Ε.) και σύμμαχοι (ΝΑΤΟ) ξεκάθαρα δηλώνουν ότι δεν είναι πρόθυμοι να εγγυηθούν την ασφάλειά μας έναντι της τουρκικής απειλής.

Αποδυνάμωση της αμυντικής μας ισχύος έναντι μιας Τουρκίας που διατηρεί και ενισχύει τις επιθετικές της δυνατότητες (γιατί άραγε ;) μπορεί να οδηγήσει σε εθνικές περιπέτειες με όλες τις ευθύνες που αυτό συνεπάγεται.

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗΣ “ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗΣ”

ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ – ΤΑ ΘΕΜΕΛΙΑ ΤΗΣ ΑΜΥΝΤΙΚΗΣ ΜΑΣ ΙΣΧΥΟΣ

Ναυάρχου ε.α. Ε. ΛΑΓΑΡΑ Π.Ν.

Επιτίμου Αρχηγού ΓΕΝ

Πληροφορούμεθα από τον τύπο ότι άρχισαν οι «διερευνητικές επαφές» μεταξύ Υπουργείων Εξωτερικών Ελλάδος και Τουρκίας για τη συζήτηση θεμάτων, που σχετίζονται με τις διαφορές, οι οποίες ανακύπτουν από την αναθεωρητική πολιτική της Αγκύρας στο Αιγαίο.

Δεν είναι γνωστόν, σε επίπεδο κοινής γνώμης τουλάχιστον, ποία θέματα θα προσδιοριστούν ως θέματα προς συζήτηση. Γνωρίζουμε όμως ότι από τη μία πλευρά η Ελληνική Κυβέρνηση διακηρύσσει πως το μόνο θέμα προς διαπραγμάτευση είναι η οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδος στο Αιγαίο και από την άλλη η Τουρκία επιδιώκει να τα «συζητήσει» όλα αφού είναι δεδομένο ότι, ιδιαίτερα μετά το 1974, ασκεί εις βάρος μας σταθερά και απροκάλυπτα σε όλο το τόξο της γεωγραφικής μας γειτνίασης, από τη Θράκη και το Αιγαίο μέχρι την Κύπρο, αναθεωρητική και επεκτατική πολιτική, με απαιτήσεις μάλιστα τις οποίες, προϊόντος του χρόνου, επαυξάνει μεθοδικά. Προς υποστήριξη δε των εις βάρος μας αξιώσεών της, παράλληλα με τη χρησιμοποίηση της διπλωματίας και τις λοιπές μεθοδεύσεις, προβάλλει σταθερά και χρησιμοποιεί σε όλα τα επίπεδα τη στρατιωτική της ισχύ, μέχρις ορίου «CASUS BELLI».

Η Ελληνική Κυβέρνηση παρά ταύτα δείχνει να πιστεύει ότι η πολιτική της «προσέγγισης», την οποία ακολουθεί τα τελευταία χρόνια στα ελληνοτουρκικά, είναι ορθή και ότι το ευρωπαϊκό θεσμικό πλαίσιο παρέχει κάλυψη στην Αθήνα, και δηλώνει ως εκ τούτου, ότι δεν βλέπει λόγο και αλλαγή πλεύσης σ' αυτό το μείζον, αν όχι το κορυφαίο, ζήτημα της εξωτερικής μας πολιτικής.

Στο αντιφατικό προκείμενο, εάν αποκλεισθεί το ενδεχόμενο η πορεία που ακολουθούμε ν' αποτελεί επακόλουθο μίας γενικότερας «κοπώσεως» του έθνους μας, θα μπορούσαμε να υποθέσουμε ευλόγως ότι παρά την δεδομένη εξόφθαλμα απειλητική τοποθέτηση της Τουρκίας, η χώρα μας άγεται στο διάλογο για την διευθέτηση των μεταξύ των δύο χωρών «θεμάτων» – ποίων άραγε θεμάτων ; - ελπίζοντας, είτε πιεζομένη να ελπίζει, σε μία αλλαγή στάσεως της γείτονος απέναντί μας εν όψει της ευρωπαϊκής προοπτικής της.

Μπορεί κανείς να κατανοήσει την εύλογη επιθυμία της Ελλάδος για την εξασφάλιση συνθηκών ειρηνικής συμβίωσης με την γείτονα και τις ελπίδες που

επιθυμεί να διατηρεί προς τούτο και κατ'ακολουθίαν την προσπάθεια που καταβάλλει για προσέγγιση μέσω επαφών, όπως αρμόζει σε πολιτισμένη και φιλειρηνική χώρα. Βεβαίως η προσπάθεια αυτή «ωθείται» και από τις έντονες πιέσεις που προφανώς ασκούνται από τον συμμαχικό παράγοντα (ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, Ε.Ε.) για τη «διευθέτηση» των τριβών μεταξύ των δύο χωρών.

Φοβούμαι όμως ότι η όλη υπόθεση εμπεριέχει σοβαρό πρόβλημα για την εξωτερική μας πολιτική και κατ'επέκταση και για την εθνική μας ασφάλεια. Ότι δηλαδή, παρά την ειλικρινή μας επιθυμία για ειρηνική συνύπαρξη και παρά τις όποιες ελπίδες μας, η Τουρκία είναι όλως απίθανο να αλλάξει ουσιαστικώς τη γνωστή στάση της απέναντί μας χάριν οποιασδήποτε ειρηνικής και πολιτισμένης προοπτικής ή σκοπιμότητας. Η πρακτική άλλωστε έχει αποδείξει ότι η γείτων είναι αριστοτέχνης στην προώθηση των στόχων της εντός της διεθνούς κοινότητας, παράλληλα με την προώθηση της σωβινιστικής της πολιτικής.

Ως εκ τούτου το πλέον πιθανό είναι ότι θα έλθει αργά ή γρήγορα η στιγμή που η Ελλάς, προκειμένου να αποφύγει παραχωρήσεις, θα αναγκασθεί να ανακόψει την «προσέγγιση» ή ακόμη και να διακόψει τον «διάλογο» οπότε προκύπτει «ανήφορος».

Διότι τότε θα πρέπει κατά πρώτον να πείσουμε τους συμμάχους μας και γενικώτερα τη διεθνή κοινή γνώμη, ότι δεν είμαστε εμείς υπαίτιοι που ναυαγεί ο διάλογος και ανακόπτεται έτσι η «προώθηση» των Ελληνοτουρκικών σχέσεων με όλα τα συνεπακόλουθα αρνητικά ενδεχόμενα για την ασφάλεια της περιοχής, αλλά η Τουρκία, λόγω των επεκτατικών εις βάρος μας απαιτήσεών της. Αυτό βεβαίως δεν είναι καθόλου εύκολο, μετά μάλιστα και από τις υποχρεώσεις, την ευφορία και τις προσδοκίες, που δημιούργησαν η ΜΑΔΡΙΤΗ (Ιούλιος 1997) και το ΕΛΣΙΝΚΙ (Δεκέμβριος 1999).

Εκείνο όμως που είναι το καίριο ζήτημα για να είμαστε σε θέση να κάνουμε την επιλογή αυτή της προάσπισης δηλαδή των εθνικών μας συμφερόντων, είναι ότι θα πρέπει ως χώρα να έχουμε διαθέσιμη **επαρκή αμυντική ισχύ** και κατ'επέκταση **πειστική αποτρεπτική ικανότητα**, ώστε πρωτίστως να **αποτρέψουμε** ενδεχόμενη εις βάρος μας ενέργεια της γείτονος με στρατιωτικά μέσα, τα οποία έχει αποδείξει ότι δεν διστάζει να χρησιμοποιεί, όταν κρίνει ότι μπορεί να το πράξει με σχετική ασφάλεια, προκειμένου να επιτύχει τους εθνικούς της στόχους.

Εκ των ων ουκ άνευ λοιπόν η απαίτηση της αμυντικής μας ισχύος, την οποίαν είναι βέβαιον ότι η γείτων και πολύ καλά αντιλαμβάνεται αλλά και συνεκτιμά με ιδιαίτερη προσοχή κατά τη λήψη των αποφάσεών της, ενώ δεν μπορούμε δυστυχώς να ισχυρισθούμε το ίδιο σε ότι αφορά την προσήλωσή της στον σεβασμό των διεθνών νομίμων.

Την **επάρκεια** τώρα της αμυντικής ισχύος μίας χώρας διαμορφώνουν πλήθος παραμέτρων και παραγόντων.

Ο κρίσιμος όμως παράγων, από τον οποίον επηρεάζονται μέχρις ακόμη και σημείου εξαρτήσεως όλοι οι λοιποί παράγοντες της Αμυντικής Ισχύος, είναι εκείνος του **Εθνικού Ανθρωπίνου Δυναμικού**.

Ο παράγων αυτός, τεράστιας σημασίας, μπορεί να λεχθεί ότι αποτελεί τα θεμέλια του οικοδομήματος της αμυντικής ισχύος ενός έθνους, παράλληλα όμως είναι και δυσκολότερος στη διαχείρισή του.

Το ανθρώπινο δυναμικό, πέραν του αριθμητικού ζητήματος (αριθμητική επάρκεια), θα πρέπει σε όλους τους τομείς και σε όλα τα επίπεδα, από του τελευταίου πολίτη μέχρι τον αρχηγό του κράτους να διαθέτει παιδεία, αγωγή, εξειδικευμένη εκπαίδευση και αρετές, πάνω απ' όλα ηθική, ηθικό θάρρος και αποφασιστικότητα, πρέπει να πιστεύει σε αρχές και οράματα, πρέπει να έχει μάθει να υπηρετεί την πατρίδα του και να είναι ψυχολογικά έτοιμο να αγωνισθεί πρόθυμα γι' αυτήν, όπως και όπου του ζητηθεί.

Χωρίς αυτές τις προϋποθέσεις το προσωπικό δεν είναι αξιόμαχο και επομένως πάσα συζήτηση για άμυνα και αμυντική ισχύ δεν έχει ουσία. Χωρίς αυτές τις προϋποθέσεις, χωρίς δηλαδή σωστά προετοιμασμένους πολίτες, τίθεται σε μεγάλη δοκιμασία και η σκοπιμότητα του να ξοδεύεις τα χρήματά σου για εξοπλισμούς, δεδομένου ότι η αξιοποίηση και η απόδοση των μηχανημάτων και των οπλικών συστημάτων είναι ευθέως ανάλογη του επαγγελματισμού και του ηθικού του προσωπικού, το οποίο τα χειρίζεται.

Για να έχουμε όμως πολίτες και κατ' ακολουθίαν στρατιώτες της ποιότητας που μας χρειάζεται, το «σύστημα» θα πρέπει να δημιουργήσει υγιές κλίμα λειτουργίας της κοινωνίας, που να προκαλεί τον πολίτη να δώσει τον καλύτερό του εαυτό. Είναι απαραίτητο να συμπράξει προς τούτο μεθοδικά σε βάθος χρόνου όλος ο κοινωνικός ιστός της χώρας, οι Μανάδες, οι Δάσκαλοι, οι Παπάδες, οι Προεστοί, οι Κυβερνήτες και τελικά και ο Λοχαγός, που από μόνος του όμως δεν αρκεί. Δεν είναι δυνατόν ο Λοχαγός με «διακόπτη» να μετασχηματίσει σε πολίτη ποιότητας και χρήσιμο στρατιώτη ένα νέο, που από το σπίτι, το σχολείο και τον κοινωνικό του περίγυρο δεν διαπαιδαγωγήθηκε κατάλληλα, ώστε να αποκτήσει τις αρετές της φιλοπατρίας, της τιμής και της ανδρείας, και να ενστερνισθεί τις αρχές της αυτοθυσίας και της προσφοράς προς την πατρίδα.

Δύσκολα βέβαια πράγματα αυτά στην εποχή μας, την εποχή του καναπέ, της τηλεόρασης, του εφησυχασμού, του εγωκεντρισμού, του βολέματος, της κομπίνας, της αλόγιστης κατανάλωσης, της καλοπέρασης και της απουσίας αξιών. Πλήρως κατανοητό !

Όμως εδώ ακριβώς είναι που βρίσκεται και η μεγάλη σύγχρονη πρόκληση για τους ιθύνοντες των πραγμάτων στην πατρίδα μας.

Είναι εθνική ανάγκη κάποτε επιτέλους να συναισθανθούν την κρισιμότητα των πραγμάτων, να συνεφέρουν τον λαό από την κατάσταση της εθνικής ραστώνης και να τον οδηγήσουν, με όσα περιθώρια υπάρχουν ακόμη, προς την οδό, την οποία πρέπει να ακολουθεί ένας λαός που αντιμετωπίζει απειλές και προκλήσεις, επιθυμεί όμως να πορευθεί αξιοπρεπώς, να αντιμετωπίσει τις δυσκολίες και να προοδεύσει.

Εκτός εάν καλυπτόμενοι πίσω από διάφορες θλιβερές δικαιολογίες και αφελείς θεωρίες, που μας βολεύουν, επιλέγουμε την οδό της ενδοτικότητας και της ήσσοнос προσπάθειας.

Ακούμε π.χ. περί μίας νέας αμυντικής φιλοσοφίας, που στηρίζει την προάσπιση των εθνικών μας συμφερόντων στην κρίση και την μεσολάβηση των «τροχονόμων» των διεθνών πραγμάτων στην περιοχή μας και όχι στην αποτρεπτική ικανότητα, την αποφασιστικότητα και τη δυνατότητα άμεσης ανταπόδοσης εκ μέρους μας έναντι της όποιας απειλής. Στην ουσία δηλαδή ακούμε για παραίτηση από το δικαίωμα της αυτοάμυνας, που διεθνώς αναγνωρίζεται ως το θεμελιώδες δικαίωμα των ελευθέρων και κυρίαρχων λαών.

Πως λοιπόν έτσι θα καλλιεργηθεί το ηθικό στο λαό μας ;

Υπο
Ευθύνης

Προσωπικής

Επι
Μανίκα

Δημητρίου Θ.

Παρα

Θέσεις

Αντι
2002

Απρίλιος

Προ

Α΄ ΕΘΝΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Επί πολλά έτη και ιδίως τα τελευταία, πολλοί και κυρίως αρκετοί, εκ των αναγκαστικώς και ακουσίως απομάχων, ανησυχούν για τις εξελίξεις και προφανώς, τους χειρισμούς των λεγομένων Εθνικών προβλημάτων, ζητημάτων, θεμάτων. Κάποιο απ΄ αυτά, κατά συγκυρίαν, προβάλλεται ως καίριον και, κατά περίπτωσιν, καταστροφικών επιπτώσεων.

Προσωπικώς βασίμως ανησυχώ και επανειλημμένως έχω δημοσιοποιήσει τις ανησυχίες μου με ομιλίες, άρθρα, μελέτες κ.λ.π. Σ΄ αυτές τις δημοσιεύσεις έχω προσπαθήσει, πέραν των διαπιστώσεων, να καταγράψω τις αιτίες και τις προτάσεις μου, για την αντιμετώπιση κάθε εθνικού θέματος ή προβλήματος και δυστυχώς είναι πάρα πολλά.

Μια σειρά περιστατικών, τα οποία συνέβησαν κατά την παρελθούσαν ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗΝ της 25^{ης} Μαρτίου, στην πλατεία ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ, χώρο όλων των εορταστικών εκδηλώσεων (Δοξολογία στον Ι.Ν. Αγ. Νικολάου, Ηρώων Πεσόντων, χώρος παρελάσεως κ.λ.π), με οδήγησε στην επίγνωση ότι ΕΝΑ και ΜΟΝΟΝ είναι το ΕΘΝΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ. «Η ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ». Και πριν οποιοσδήποτε σκεφθεί και μου καταλογίσει «Εθνικιστική Υστερία ή Νοσταλγία» περιγράψω τα περιστατικά του εορτασμού της Εθνικής Εορτής της Παλιγγενεσίας στην πλατεία του Χαλανδρίου.

Έχει τελειώσει η Δοξολογία, στο Ηρώο προ της εκκλησίας του Αγ. Νικολάου, παρίστανται όσοι πρόκειται να καταθέσουν στεφάνια. Γύρω ο πολύς κόσμος, που περιμένει την παρέλαση Σχολείων και Σωματείων. Η Φιλαρμονική του Δήμου παραταγμένη στο χώρο του Ηρώου. Επειδή προφανώς δεν χωρούν όλα τα μέλη

της, δύο τριάδες (3 νεαροί και 3 κοπέλες) και ένας μουσάτος 30άρης με σκουλαρίκια και στα δύο αυτιά του, κάθονται σε διπλανή καφετέρια. Εκεί πηγαίνω κι' εγώ. Η εκφώνηση του πανηγυρικού έχει αρχίσει, δεν βλέπω τον ομιλητή, ακούγεται όμως καλά από τα μεγάφωνα. Προσπαθώ να τον παρακολουθήσω και να καταλάβω τι λέει. Δύσκολο, φαίνεται πως βρέθηκα σε λάθος εορτή. Κάτι ακούγεται για αντίσταση, για βουνά, λαγκάδια και δέντρα, ούτε ένας λόγος γι' αυτό το '21, ούτε στο τέλος ένα «Ζήτω» για την ημέρα και την πατρίδα.

Αναγγέλλονται οι «καταθέσεις στεφανιών». Ο Δήμαρχος, ο Εκπρόσωπος της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, ο Πρόεδρος του Δ.Σ. για την Εθνική Αντίσταση, ο Αστυνόμος, μετά στη σειρά 4-5 διάφοροι κάποιας αντίστασης, μετά καμιά δεκαπενταριά εκπρόσωποι συνοικιών, οικολόγων κ.α., κομμάτων και κομματικών νεολαιών και τελευταίοι οι προϊστάμενοι της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, ένα από τα 14 Δημοτικά Σχολεία, ένα από τα 7 ή 8 Γυμνάσια, ένα από τα 7 ή 8 Λύκεια, οι Πρόσκοποι και οι Οδηγοί. Από τους μαθητές παρίστανται μόνο οι Σημαίες με τους παραστάτες των Σχολείων που καταθέτουν στεφάνια. Σκέφτομαι, επομένως ένας μαθητής της πρώτης Δημοτικού, του επόμενου σχολικού έτους, στα έξη χρόνια φοίτησής του, ούτε δι' αντιπροσώπου θα καταθέσει στεφάνι σ' εθνική εορτή, αφού αυτό θα του τύχει μετά επτά χρόνια ($14:2=7$), το ίδιο και ο μαθητής της Α' Γυμνασίου ($8:2=4$) και Α' Λυκείου ($8:2=4$) αφού Γυμνάσια και Λύκεια έχουν τριετή φοίτηση.

Μετά τις καταθέσεις αναγγέλλεται ότι θα ακολουθήσει παρέλαση και μετά την παρέλαση ο Δήμαρχος και οι αντιστασιακές οργανώσεις θα καταθέσουν στεφάνια στο μνημείο της εθνικής αντίστασης, όπου θα επακολουθήσουν και άλλες εορταστικές εκδηλώσεις. Παραγγέλλεται ενός λεπτού σιγή. Σε 3'' (ακριβώς) παιανίζεται άνευ αναγγελίας ο Εθνικός Ύμνος. Σηκώνομαι, μπροστά μου οι τρεις μουσικοί, με κοιτάνε, κοιτάνε δίπλα τους άλλους, σηκώνονται. Οι διπλανοί τρεις μουσικοί και ο μουσάτος, το σκέφτονται, μια κοπέλα σηκώνεται, ο μουσικός απλώνει τα πόδια του άνετα, η άλλη μουσικός γαργαλιέται με το μουσάτο, αυτός βγάζει ένα πούρο, το ανάβει και το καίει θυσία στους ήχους του Εθνικού Ύμνου. Κοιτάνε όσους έχουν σηκωθεί και κρυφογελώνοντας τους σχολιάζουν. Μόλις τελειώνει ο Εθνικός Ύμνος, παίρνουν όλοι τα όργανά τους και σπεύδουν να ενταχθούν στη φιλαρμονική και ο μουσάτος με το πούρο σπεύδει να βρει καλή θέση, να καμαρώσει την αυλήστρια κοπελιά του, που σε λίγο θα παρελάσει.

Όλοι αυτοί ομιλητές, παιανιστές, καταθέσαντες στεφάνους, παρελάσαντες και παρακολουθήσαντες, τι γιόρτασαν ; Ποιους και γιατί τίμησαν ; αν τους τίμησαν ; Πόσο περήφανοι ένοιωσαν ; αν ένοιωσαν ; Γιατί είναι Έλληνες. Πόσο φρονηματισμένοι, προβληματισμένοι και αποφασισμένοι για αγώνες και θυσίες αισθάνθηκαν, όταν αποχώρησαν από το χώρο της γιορτής ;

Κάποιοι λευκασμένοι και κουρασμένοι ίσως απ' τη ζωή πόσο ανακουφισμένοι, ήσυχοι και σίγουροι ήσαν για το εθνικό πνεύμα και το φρόνημα της κρατούσας και της ερχόμενης γενιάς των Ελλήνων ;

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ το ΕΝΑ και ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΕΘΝΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ.

Η ύπαρξη ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ.

Όλα τα άλλα είναι φυσικά παρεπόμενα.

Β' ΕΡΓΟΛΑΒΟΙ ΤΩΝ ΜΜΕ

Μέσα στο περιβόλι της διαφθοράς, της διαπλοκής, των ηθικών εκπτώσεων και των εξαγορασμένων συνειδήσεων, ανθούν και παράγουν τα μέλη ενός ιδιόμορφου συνδικάτου, τα οποία φαίνονται ως αυτοτελώς ενεργούντα και αυτονόμως δρώντα. Πρόκειται για «διακεκριμένους» δημοσιογράφους, οι οποίοι, με νοοτροπία εργολήπτου, προσφέρουν τη γραφή, την φωνή και την εικόνα, που παράγουν, σ' όσους έχουν «ενδιαφέρον» και «λόγο» παρεμβάσεως στα δημοσιοποιούμενα, είτε για να διεκδικήσουν και κερδίσουν, είτε για να καταγγείλουν και βλάψουν. Εν πάσει περιπτώσει για να ωφεληθούν.

Αυτοί οι εργολάβοι των ΜΜΕ, άλλοι σοβαροί, άλλοι σκληροί, άλλοι κυνικοί, άλλοι φαιδροί ή επιμελώς αφελείς, μετακινούνται από μέσου εις μέσον και αναλαμβάνουν την προβολή και στήριξη της κατά περίπτωση ανατεθείσης εργολαβίας. Δεν είναι το Θεμέλιο ή η Οροφή. Είναι όμως τα απαραίτητα εργαλεία για όλες τις περιπτώσεις στηρίξεως πράξεων διαφθοράς και διαπλοκής και κυρίως της προβολής και διεξαγωγής του πολέμου και των μαχών μεταξύ των πρωταγωνιστών διαφθοράς και διαπλοκής.

Θα μπορούσα να τους καταδείξω και ονομάσω, όσους τουλάχιστον έχω αναγνωρίσει, δεν το κάνω, γιατί φοβάμαι πως αρκετοί θα μου ξεφύγουν κι' έτσι, μη αναγνωρίζων τη θεάρεστη αποτελεσματικότητά τους, θα τους αδικήσω και ίσως μειωθεί το «κασέ» τους.

Υπάρχει πάντως, για όποιους ενδιαφέρονται, ασφαλής μέθοδος αναγνώρισεως και εντοπισμού των **ΜΜΕ Εργολάβων**. Παρακολουθείστε τις πρωινές (όχι πολύ πρωινές) ζώνες των Ρ/Φ Σταθμών, τις βραδινές προσωπικές εκπομπές των Τ/Ο Σταθμών και τις επιφυλλίδες των Κυριακάτικων εφημερίδων. Βρείτε τους και φτύστε τους για να μη τους ματιάσετε.

Γ' ΟΛΟΙ ΣΤΑΘΜΕΥΣΕΩΣ

Σήμερα (3 Απριλίου 2002) μεταξύ 11.30 και 12.00 ω. για να διανύσω το τμήμα της οδού Αριστοτέλους, από την οδό Αγ. Μελετίου, ως την οδό Ηλείου (απόσταση περίπου 1000 μ.), ξόδεψα 28'. Τίποτα ιδιαίτερο δεν είχε συμβεί στη διαδρομή. Απλώς η οδός Αριστοτέλους έχει τρεις λωρίδες κυκλοφορίας και χρησιμοποιείται, μονίμως, ως **χώρος σταθμεύσεως τριών σειρών αυτοκινήτων**. Κάτι ανάλογο συμβαίνει στο σύνολο των κεντρικών οδών της Αθήνας και των Προαστίων. Χώροι εξυπηρέτησεως του κοινού (Τράπεζες, Καταστήματα) ταλαιπωρίας του (Εφορίες, ΙΚΑ, Νοσοκομεία κ.λ.π). ή ψυχαγωγίας του, λειτουργούν χωρίς οποιαδήποτε πρόβλεψη απαραίτητων χώρων σταθμεύσεως. Συνήθως, κατά τη διαδικασία εκδόσεως αδειών λειτουργίας, απεικονίζεται, με εικονικές μεταβιβάσεις, δυνατότης χρήσεως μερικών χώρων σταθμεύσεως. Βεβαίως το μεταλύτερο μέρος ευθύνης έχουν οι Δήμαρχοι, οι οποίοι, με τη λογική **εισπρακτικών αρπακτικών**, γέμισαν παρανόμως τους δρόμους με παρκόμετρα και μετά την παρανομία τους, αντί να ασχοληθούν με τη δημιουργία χώρων σταθμεύσεως και το μάζεμα των σκουπιδιών (αλήθεια, τότε έχουν σκουπιστεί η Αριστοτέλους, η Ιπποκράτους, η Γ' Σεπτεμβρίου και η....., και η.....), επιδίδονται σε «γκλαμουριές», χλιδάτες γιορτές, πολιτιστικές δράσεις (τρομάρα τους) και προγραμματισμούς κυβερνητικών ρόλων.

α. Έντονη κινητικότητα παρατηρήθη στο Τουρκικό Προξενείο Κομοτηνής, μετά τη δημοσιοποίηση εσωτερικού εγγράφου του Ελληνικού ΥΠΕΞ, όπου καταγράφησαν ανησυχητικές μεθοδεύσεις της Τουρκίας για ανακίνηση μειονοτικού ζητήματος στην Θράκη.

Η διατυπωθείσα τον Ιανουάριο άποψη του Γενικού Προξένου ότι «ΟΥΔΕΜΙΑ επιτυχής πολιτική της Ελλάδος, δεν πρέπει να ανησυχεί την μειονότητα, γιατί η Ελλάδα έχει ΑΠΟΔΕΙΞΕΙ ότι δεν έχει ΣΥΝΕΧΕΙΑ και ΣΥΝΕΠΕΙΑ στις πολιτικές της», διαγράφει το «μέλλον της ελληνοτουρκικής προσεγγίσεως» με την καλλιέργεια πρόσφορων διπλωματικών συνθηκών, ώστε το προαναφερθέν ζήτημα να τεθεί στον κατάλληλα χρόνο στον εκκολαπτόμενο ελληνοτουρκικό διάλογο.

β. Στο περιθώριο του κοινού φόρουμ Ισλαμικής διασκέψεως-Ε.Ε, η οποία πραγματοποιήθηκε στην Κωνσταντινούπολη, οι ΥΠΕΞ Ελλάδος και Τουρκίας επιβεβαίωσαν την πρόθεσή τους για έναρξη διερευνητικών επαφών προκειμένου να διαπιστώσουν εάν υπάρχει πλαίσιο για έναν ευρύτερο διάλογο.

Οι ανακοινωθείσες «ευχές» εκτιμάται ότι συνάδουν με διάλογο εφ' όλης της ύλης (εναέριο χώρο, χωρικά ύδατα, έρευνες για πετρέλαιο, νήσοι και νησίδες του Αιγαίου, εξοπλισμός νήσων και υφαλοκρηπίδα) και άνευ όρων, τουτέστιν παρίδα για τα ελληνικά εθνικά συμφέροντα, δεδομένου ότι η απληστία των Τούρκων αποτελεί βασικό συστατικό της ζωής των.

γ. Ανησυχητική κατάσταση παρουσιάζεται στις Ένοπλες Δυνάμεις από τα ναρκωτικά. Σύμφωνα με δημοσιεύματα, το Α' εξάμηνο του 2001 συνελήφθησαν στον Στρατό ως χρήστες 230 άτομα (90% οπλίτες και 10% υπαξιωματικοί). Από

τους ανωτέρω το 69% έκανε χρήση ινδικής καννάβης, 6% ηρωΐνης και 1% κοκαΐνης. Το υπόλοιπο 24% έκανε χρήση άλλων ναρκωτικών ουσιών.

Παράλληλα συγκλονιστικά είναι τα στοιχεία με τις χορηγηθείσες απαλλαγές (κατά την ίδια χρονική περίοδο) οι οποίες ανέρχονται σε άνω των 600, ενώ οι αντίστοιχες της τελευταίας δεκαετίας υπερβαίνουν τις επτά χιλιάδες (7.000).

Η ανησυχητική αύξηση του ποσοστού των ναρκομανών πανελλαδικώς, ενδέχεται να οφείλεται στην.....άνοδο του βιοτικού επιπέδου και στις αυξητικές τάσεις της ζωής!!!

δ. Η Αθήνα εμφανίζεται έτοιμη να κλείσει τις εκκρεμότητες στα εθνικά θέματα τα επόμενα δύο έτη, ακόμη και εάν καταγραφούν εκτός από κέρδη και ζημίες. Πηγές του ΥΠΕΞ αναφέρουν τελευταία για την πιθανότητα ενδιάμεσου λύσεως στην επέκταση των χωρικών υδάτων στα 10 ναυτικά μίλια, ώστε να υπάρχει και αντιστοιχία με τον εναέριο χώρο. Διπλωματικοί κύκλοι ανησυχούν για την ενδεχομένη επίδραση του ελληνοτουρκικού διαλόγου για το Αιγαίο, στην πορεία επιλύσεως του Κυπριακού.

Με εμφιαλωμένα προϊόντα των προγραμματισμένων υποχωρήσεων – ως επιβεβαίωση «θετικής» προσεγγίσεως με την Άγκυρα – καταβάλλεται προσπάθεια προετοιμασίας της κοινής γνώμης σε βραχυ-μεσοπρόθεσμα σενάρια των αναγκαίων-οδονηρών εθνικών συμβιβασμών.

ε. Ακατάλληλα και φυσικά ακριβότερα κατά 30% συγκροτήματα απολυμάνσεως από βιολογικές-πυρηνικές και χημικές πολεμικές ουσίες, προμηθεύεται ο Στρατός Ήρας με την χρήση «ειδικής» διαδικασίας.

Η προαναφερθείσα προμήθεια έχει ήδη υποστεί «μόλυνση» και χρήζει επιτακτικής....απολυμάνσεως, με το επιχειρησιακά καταλληλότερο σύστημα.

στ.Ολοκληρώθηκαν οι κρίσεις στις Ένοπλες Δυνάμεις με αποκορύφωμα την παραίτηση του Αρχηγού του ΓΕΝ, λόγω παρεμβάσεως στις αρμοδιότητές του από τον ΥΕΘΑ.

Ανεξαρτήτως της εξωθεσμικής παρεμβάσεως και της γενναίας απόφασης του Α/ΓΕΝ η «λησταιρχία» επεκράτησε. Καίγονται τα αστέρια στην χύτρα των σκοπιμοτήτων!!!

ζ. Επίσημη επίσκεψη πραγματοποίησε ο Έλληνας Πρωθυπουργός στην Ιαπωνία, όπου συνυπέγραψε με τον ομόλόγό του, σχετικό μνημόνιο πολιτικής-οικονομικής και πολιτιστικής συνεργασίας.

η. Διερευνητικές επαφές άρχισαν στην Άγκυρα υπηρεσιακοί παράγοντες των δύο ΥΠΕΞ, προκειμένου να «ανιχνευθούν σημεία συγκλίσεως» επί των ζητημάτων του Αιγαίου. Τα ζητήματα τα οποία εθίγησαν κυρίως από Τουρκικής πλευράς, αφορούσαν στα θέματα των γνωστών διεκδικήσεων της, ζητήματα «γκρίζων ζωνών» και κυριαρχίας (εναέριος χώρος, χωρικά ύδατα, μουσουλμανική μειονότητα Θράκης κ.λ.π).

Ο «διαχειρισμός» διπλωματικού υλικού σε νέο πλαίσιο – διαμορφούμενο από τις διεθνείς εξελίξεις – ενδέχεται να αποτελέσει είδος «κληρονομιάς» στην Αθήνα, με επακόλουθο την νομιμοποίηση των τουρκικών διεκδικήσεων, χωρίς να είναι γνωστό «ποιος» θα την επιβάλλει. Με την πρώτη διερευνητική επαφή καταδεικνύει ότι το επόμενο βήμα στον «υποτιθέμενο» διάλογο δεν μπορεί να γίνει. Τα γενόμενα κατά καιρούς ανοίγματα προς την Τουρκία και τα οποία θα οδηγούσαν στην άμβλυνση των γνωστών προβλημάτων, προκαλούν αποθράσυνση της Άγκυρας.

θ. Σε μείζον πρόβλημα για την εύρυθμη λειτουργία του στρατεύματος εξελίσσονται οι παράνομες ελληνοποιήσεις, δεδομένου ότι άνδρες προερχόμενοι από χώρες του πρώην ανατολικού μπλοκ οι οποίες εκλήθησαν να υπηρετήσουν **ΤΡΙΜΗΝΗ ΘΗΤΕΙΑ** δημιούργησαν σοβαρά προβλήματα και ανάγκασαν την στρατιωτική ηγεσία να λάβει μέτρα.

Με την βιομηχανία των ελληνοποιήσεων τίθεται «βραδυφλεγής βόμβα» και στον ευαίσθητο χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων ενώ παράλληλα δεν αποκλείονται «κερκόπορτες» στην ασφάλεια και στην επιχειρησιακή ετοιμότητα.

ι. Σύμφωνα με στοιχεία του ΟΟΣΑ η Ελλάδα παρέσχε το 2000 οικονομική βοήθεια 226 εκατ. δολάρια (88 δις. δρχ.) σε τρίτες χώρες, κυρίως της Βαλκανικής, συμπεριλαμβανομένης και της Τουρκίας!!!

ια. Επίσημη επίσκεψη στην Ελλάδα πραγματοποίησε ο Ιρανός Πρόεδρος. Οι δύο πλευρές υπέγραψαν σειρά διμερών συμφωνιών, μεταξύ των οποίων συμπεριλαμβάνεται και συνεργασία στον τομέα του φυσικού αερίου.

ιβ. Έκτακτο συμβούλιο κορυφής της Ε.Ε. έγινε στην Βαρκελώνη, στο οποίο συμμετείχαν και οι ηγέτες των υποψηφίων προς ένταξη χωρών. Ιδιαίτερα **πολυπληθής ήταν η ελληνική αντιπροσωπεία**, με το αιτιολογικό της ατύπου γενικής «πρόβας» για την διοργάνωση της Ελληνικής Προεδρίας το Α' εξάμηνο του 2003.

Που είσαι καημένη Πλαστήρα που άφησες τον μάταιο τούτο κόσμο σε στρατιωτικό ράντσο με τρύπιες κουβέρτες!!!

ιγ. Προ κενώνεδράνων στην Βουλή εψηφίσθη η Συνθήκη της Νικαίας, με προειδοποιήσεις να μην υποχωρήσει η Ελλάδα σπιθαμή από το κρίσιμο ζήτημα της Ευρωδυνάμεων, ενώ ο ΥΠΕΞ άφησε ανοικτό το ενδεχόμενο ασκήσεως βέτο. Το κείμενο «αγνοεί παντελώς τις υποψήφιες προς ένταξη στην Ε.Ε. χώρες οι οποίες δεν είναι μέλη του ΝΑΤΟ», όπως η Κύπρος. Τα ιδιαιτέρως ζωτικά αρνητικά σημεία του κειμένου, εστιάζονται από τους Έλληνες στρατιωτικούς στις παραγράφους 2 και 12, με ερμηνεία αφ' ενός την υποχρέωση της Ελλάδος να σεβασθεί όλες τις διαφορές που εγείρει η Τουρκία στο ΝΑΤΟ, σε πράξεις και αποφάσεις της Ε.Ε. στα πλαίσια της ΚΕΠΑ (Λήμνος, εναέριος χώρος κ.λ.π) και αφετέρου την απαγόρευση χρησιμοποίησεως μέσω του ΝΑΤΟ.

Το κείμενο της Κωνσταντινουπόλεως – Αγκύρας, συνταχθέν κατόπιν διαβουλεύσεων ΗΠΑ, Βρετανίας και Τουρκίας – με «φέσι» της τελευταίας – απέχει πολύ από τις προβλέψεις της Συνόδου Κορυφής της Νικαίας. Η αρχή της κοινοτικής αλληλεγγύης τίθεται υπό την «ομηρία των Τούρκων» δηλαδή των επίτιμων αμερικανοβρετανών.

ιδ. Επιστολή διαμαρτυρίας απεστάλη στον Έλληνα Πρωθυπουργό από τον Βρετανό ομόλογό του, για επανεξέταση της αποφάσεως του ΚΥΣΕΑ αφορώσα στην επιλογή του γερμανικού άρματος μάχης.

ιε. Συμφωνίες για διασύνδεση των δικτύων ηλεκτρισμού και φυσικού αερίου Ελλάδος-Τουρκίας υπεγράφησαν στην Άγκυρα. Οι αρχικές ποσότητες αερίου τις οποίες θα εισάγει η Ελλάς θα είναι περιορισμένες ενώ η ελληνική κυβέρνηση θα πιέσει την Ε.Ε. για χρηματοδότηση και του τουρκικού τμήματος του αγωγού.

Το μνημόνιο κατανοήσεως για 500 εκ. κυβικά μέτρα αερίου ετησίως, που υπεγράφη με την Άγκυρα, συνδυαζόμενο με το κόστος κατασκευής και τη δήλωση του Προέδρου της Ρωσικής GAZPROM το 1999 για τα 2,5 δις. κυβικά μέτρα ετησίως της Ελλάδος, «ότι αποτελεί έναν κουβά αέριο», μήπως είναι δύσκολο να συγκινήσουν τις ευρωπαϊκές αγορές, εάν πρόκειται να αγοράσουν αέριο από τον αγωγό;

ιστ. Επίσκεψη στις ΗΠΑ θα πραγματοποιήσει ο ΥΠΕΘΑ, όπου θα έχει επαφές με αμερικανούς αξιωματούχους για διμερή θέματα.

Πιέσεις αναμένεται να δεχθεί ο Έλληνας Υπουργός, για την «χρυσή» πίττα των εξοπλισμών.

ιζ. Μέχρι το τέλος του τρέχοντος μηνός, αναμένεται να πραγματοποιηθεί η Δευτέρα συνάντηση της Ελληνικής και Τουρκικής αντιπροσωπείας για τα θέματα του Αιγαίου. Παράλληλα αρχίζει ο τρίτος γύρος των συνομιλιών Κληρίδη-Ντεκτάς, στον απόηχο των αποκαλύψεων για τις μαξιμαλιστικές θέσεις της Τουρκοκυπριακής πλευράς.

Μετ'εμποδίων θα αρχίσουν οι δύο «παράλληλοι» διάλογοι, ενώ για το μόρφωμα το οποίο εισηγήθη ο Τουρκοκύπριος ηγέτης, οι τουρκικές διπλωματικές υπηρεσίες έχουν αρχίσει την παραπληροφόρηση για την επίλυση του Κυπριακού, παρά το γεγονός ότι δεν στηρίζεται σε διεθνείς αρχές.

ΤΟΥΡΚΙΑ

α. Σε διάβημα στην τουρκική κυβέρνηση για θέμα υποκλοπής του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της αντιπροσωπίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Άγκυρα, προέβη ο Γερμανός Επίτροπος, μετά από καταγγελία Τούρκου αριστεριστού. Σύμφωνα με τον ίδιο φέρεται να περιέχονται βαρείς χαρακτηρισμοί εναντίον Τούρκων πολιτικών και γενικά εναντίον της Τουρκίας.

Δεν αποκλείεται – για την εξυπηρέτηση πολιτικών σκοπιμοτήτων, να έχει υπεισέλθει δάκτυλος της ΜΙΤ, δεδομένης της σχετικής αντιμετώπισης του θέματος με την «ανατολική ραστώνη».

β. Ελβετική Τράπεζα η οποία συμμετείχε στην κατασκευή φράγματος στην Ανατολία, ανακοίνωσε ότι αποσύρεται από το σχέδιο, λόγω των ανεπαρκών μέτρων για τον περιορισμό των κοινωνικών και οικολογικών επιπτώσεων.

γ. Μεσουςών των διαπραγματεύσεων – και άνευ αντιδράσεως της Ελλάδος – η Τουρκία μετέφερε στην Κύπρο (περιοχή Λευκωσίας) μια Μοίρα Βαρέως Πυροβολικού και δέκα Άρματα Μάχης Μ48, ενώ ο Αρχηγός του Τουρκικού ΓΕΣ απείλησε με πόλεμο, σε περίπτωση εντάξεως της Κύπρου στην Ε.Ε., χωρίς λύση του προβλήματος. Παράλληλα νέα «ανταλλάγματα» ζητούνται από τις ΗΠΑ για τη συμμετοχή της στην επερχόμενη φάση του παγκοσμίου αντιτρομοκρατικού πολέμου τον οποίον έχουν εξαπολύσει οι Αμερικανοί εναντίον του Ιράκ.

Η επίδειξη ισχύος την οποία επιδεικνύει η Άγκυρα – η οποία μονίμως διεκδικεί και «κάτι περισσότερο» - εκτιμάται ως αποτέλεσμα αφ' ενός μεν της συνεχούς αναβαθμίσεως της γεωπολιτικής ισχύος από τους «έχοντες συμφέροντα» στην ευρύτερη περιοχή και των ηγεμονικών φιλοδοξιών της και αφ' ετέρου στην διαλλακτικότητα, ανεκτικότητα, κατευναστικότητα τόσο της Ελλάδος όσο και της Ε.Ε. Κατά τα άλλα ο δια(μονο)λογος.....συνεχίζεται.

δ. «Γέφυρες» με τη Δαμασκό επιχειρούνται να ανοιχθούν από την Τουρκία με την υπογραφή συμφωνίας στρατιωτικής συνεργασίας στην Άγκυρα.

Η υπογραφή προ οκταετίας συμφωνία Ελλάδος-Συρίας για μεταστάθμευση ελληνικών αεροσκαφών στα Συριακά αεροδρόμια, ουδέποτε υλοποιήθηκε. Σε κάποιο χρονοντούλαπο θα έχει πιάσει....αράχνες.

ε. Με αρχιτέκτονες τους Αμερικανούς ειδικούς «στην επίλυση των διενέξεων», άρχισε η Αρμενοτουρκική προσέγγιση με «μη Κυβερνητικές Οργανώσεις», ενώ επιχειρηματίες δημιούργησαν ένα Τουρκοαρμενικό Επιχειρηματικό Συμβούλιο (οι πρωτοβουλίες του οποίου είχαν ως συνέπεια την διάσπαση του ισχυρού Αρμενικού λόμπι στις ΗΠΑ). Οι εργασίες της «Επιτροπής Συμφιλίωσης» κατέληξαν σε πλήρες αδιέξοδο με αφορμή τις εκατέρωθεν βαριές κατηγορίες για την γενοκτονία των Αρμενίων.

Η προσέγγιση Τουρκίας-Αρμενίας, ακολουθούσα τα πρότυπα της αντιστοίχου Ελληνοτουρκικής, σηματοδοτεί περαιτέρω εξελίξεις λόγω της στρατηγικής θέσεως της Αρμενίας στην Υπερκαυκασία, συνεπικουρούμενη τα μέγιστα από τον.....BIG BROTHER!!!

στ. Σε ιστοσελίδα του Τουρκικού ΥΠΕΞ αναφέρονται ως προβλήματα του Αιγαίου τα εξής :

Το εύρος των χωρικών υδάτων.

Η οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας.

Η στρατιωτικοποίηση των νήσων του Ανατολικού Αιγαίου.

Ο εναέριος χώρος.

Νήσοι, νησίδες και βραχονησίδες του Αιγαίου.

Μη συμφωνία για θαλάσσια σύνορα.

Προβλήματα σχετικά με εντολή και έλεγχο του ΝΑΤΟ στο Αιγαίο.

Η σταθερή και αμετακίνητη πολιτική της Άγκυρας τις τελευταίες δεκαετίες στα θέματα του Αιγαίου – και όχι μόνον – συνιστούν την πάγια επιδίωξη της

αμφισβητήσεως των θαλασσίων συνόρων και της ανατροπής του καθεστώτος της Συνθήκης της Λοζάννης. Στο παιχνίδι με την Τουρκία, η Ελλάδα παίζει και η μπάλα είναι μονίμως στην μικρή της περιοχή !!!

ζ. Με συνεχείς παρεμβάσεις ο Ετσεβίτ κατέστησε σαφές ότι το Κυπριακό αποτελεί μείζονα προτεραιότητα για την Άγκυρα, η οποία αντιμετωπίζεται βάσει της διατυπωμένης απειλής «για αντίδραση χωρίς όρια», σε περίπτωση εντάξεως της Κύπρου στην Ε.Ε., αναφερόμενος και στις αρνητικές υπηρεσίες τις οποίες προσφέρει η Ε.Ε. Σύμφωνα με δημοσιεύματα επιδιώκεται τριζωνική λύση με εκχώρηση από κάθε πλευρά, του 12% του εδάφους που ελέγχεται σήμερα για να δημιουργηθεί μια Τρίτη ζώνη η οποία θα διοικείται από την Κεντρική Κυβέρνηση, τουτέστιν 24% η Κεντρική Κυβέρνηση, 24% η Τουρκική πλευρά και 52% η Ελληνοκυπριακή, με εκ περιτροπής Προεδρία ανά εξάμηνο. Οι δηλώσεις του Τούρκου Πρωθυπουργού συνοδεύονται από σωρεία παραβάσεων και παραβιάσεων του FIR Αθηνών και εθνικού εναερίου χώρου της Ελλάδος.

Η επικρατούσα ένταση στην «τρίτη διάσταση» του Αιγαίου αντικατοπτρίζει τις μέλλουσες εξελίξεις στο Κυπριακό πρόβλημα. Ανεξάρτητα από τις φαινομενικά Ελληνοτουρκικές προσεγγίσεις, η Άγκυρα καθιστά σαφές με λόγια και έργα ότι είναι έτοιμη για όλα. «Επικρατέειν ή απόλλυσθε».

η. Φάκελο για το Κυπριακό επέδωσε η Τουρκική Κυβέρνηση στον Αμερικανό Αντιπρόεδρο, ο οποίος πραγματοποίησε επίσκεψη στην Άγκυρα, ενώ ο Τούρκος Πρωθυπουργός, επανέλαβε τις αδιάλλακτες θέσεις της Τουρκίας, με την ύπαρξη δύο κρατών και δύο λαών στην Μεγαλόνησο.

Ανεξάρτητα από τα εκτιμώμενα «ελπιδοφόρα μηνύματα» προς επίλυση των διμερών προβλημάτων, με την αναγκαιότητα χρόνου (την επομένη...χιλιετία θα έχει ξεχασθεί!), η Τουρκική ελίτ θα τορπιλίζει τις συμφωνίες εάν διαπιστώσει ότι δεν συνάδουν με τα συμφέροντά της.

θ. Ανθελληνικό «μανιφέστο» διετύπωσε κορυφαίο στέλεχος του Τουρκικού Γενικού Επιτελείου κατά τη διάρκεια του ετησίου συνεδρίου του Αμερικανοτουρκικού Συμβουλίου το οποίο πραγματοποιήθηκε στην Ουάσιγκτον. Κατηγόρησε την Ελλάδα ότι εξεπαίδευε μαχητές του ΡΚΚ, και για την αδυναμία εξαρθρώσεως της τρομοκρατίας. Στο Συνέδριο ο Υφυπουργός Εξωτερικών των

ΗΠΑ χαρακτήρισε την Τουρκία «μοντέλο συγχρόνου κοσμικής δημοκρατίας για τον μουσουλμανικό κόσμο».

ι. Έντονη κινητικότητα παρατηρείται στην περιοχή του Β.Ιράκ καθώς οι μετακινήσεις Κουρδικών στρατευμάτων και ο σχεδιασμός δημιουργίας στρατού από 10.000 Τουρκομάνους στην υπόψη περιοχή από την Άγκυρα, προοιωνίζουν εξελίξεις στην ευρύτερη περιοχή.

ια.Στρατιωτικό ανακοινωθέν το οποίο εξεδόθη μετά την συνάντηση Αμερικανών και Βρετανών στρατιωτικών, ανέφερε ότι Τούρκος Στρατηγός θα μεταβεί για επιθεώρηση στο Αφγανιστάν. Η Βρετανία ελπίζει μέχρι το τέλος Απριλίου να έχει παραδώσει την διοίκηση σε άλλη χώρα, που όπως φαίνεται θα είναι η Τουρκία, η οποία θα λάβει 228 εκατ. δολάρια για την χρηματοδότηση της τουρκικής στρατιωτικής αποστολής.

ιβ.Με μπαράζ παραβάσεων των FIR Αθηνών και Λευκωσίας και παραβιάσεων του εθνικού εναερίου χώρου του Αιγαίου απάντησαν οι Τούρκοι στη διακλαδική άσκηση «ΤΟΞΟΤΗΣ-ΒΕΡΓΙΝΑ» την οποία πραγματοποιούν ελληνικές δυνάμεις σε συνεργασία με το Γενικό Επιτελείο Εθνικής Φρουράς.

ΚΥΠΡΟΣ

α. Έντονη υπήρξε η αντίδραση της Λευκωσίας για το περιεχόμενο της επιστολής του Τούρκου ΥΠΕΞ προς τους «15» της Ε.Ε., με την οποία ζήτησε την αναγνώριση του ψευδοκράτους (ισοτιμία των «δύο κρατών»).

Δεδομένης της απουσίας ουσιαστικών αποτελεσμάτων στις συνομιλίες Κληρίδη-Ντεκτάς (α' γύρος), το θολό τοπίο διαφαίνεται ότι θα επικρατήσει και στον ετοιμαζόμενο β' γύρο μέχρι τον Ιούνιο, ενώ παράλληλα επεξεργάζεται και θέτει ζητήματα στην Ε.Ε. τα οποία αν μη τι άλλο δημιουργούν εντυπώσεις από την «αυξανόμενη νευρικότητα της Άγκυρας».

β. Δυσοίωση εξέλιξη προσλαμβάνει η υπόθεση του Κυπριακού, καθώς οι Τούρκοι προσπαθούν να δημιουργήσουν κλίμα εντάσεως, με την προβολή από τα ΜΜΕ των νέων εξοπλισμών της Κύπρου σε μια προσπάθεια να εμφανισθούν οι Ελληνοκύπριοι με.....επιθετικές διαθέσεις.

Η σκοπιμότητα των ανωτέρω καταγγελιών της Άγκυρας καθίσταται προφανής, καθόσον επιχειρείται να δημιουργηθεί αντιπερισπασμός στις συνεχόμενες μεταφορές βαρέως οπλισμού στα κατεχόμενα.

γ. Σε διάβημα προς το ΥΠΕΞ των ΗΠΑ και την Αμερικανική Πρεσβεία προέβη η Λευκωσία, ενοχλημένη από την έκθεση του Στέϊτ Ντιπάρτμεντ, στην οποία υποστηρίζεται μεταξύ άλλων ότι το ψευδοκράτος «σέβεται σε γενικές γραμμές» τα ανθρώπινα δικαιώματα και με την «περίεργη» επισήμανση ότι η Τ/Κ οικονομία αντιμετωπίζει προβλήματα προερχόμενα από την Κύπρο και άλλους διεθνείς οργανισμούς.

Πάμπολλες εκθέσεις για ανθρώπινα δικαιώματα – και όχι μόνον – έχει εκδώσει το Αμερικανικό ΥΠΕΞ. Για τους Τσερόκι, Σιού, Απάτσι, νέγρους κ.λ.π. δεν συνετάχθη ποτέ αντίστοιχη έκθεση γιατί είναιζώα !!!

δ. Σενάρια για θερμό επεισόδιο λόγω ενδεχομένης απουσίας λύσεως στο Κυπριακό αναφέρονται σε τουρκικές εφημερίδες με επέκταση στο Αιγαίο, θέτοντας τέλος στο ειρηνευτικό κλίμα στις «Ελληνοτουρκικές σχέσεις».

ε. Η Λευκωσία δυσφορεί με την τακτική των Αθηνών σε ότι αφορά στη σύνδεσή της με το πρόγραμμα του ΝΑΤΟ «Συνεταιρισμός για την Ειρήνη», με το επιχείρημα ότι σχετικό αίτημα θα προκαλούσε Τουρκικό βέτο και κατά συνέπεια ένταση είτε με Τουρκία είτε με εταίρους του ΝΑΤΟ.

Εάν η πολιτική των Αθηνών αποσκοπεί στην αποφυγή εντάσεων ώστε να υπάρξει απρόσκοπτος – κατά το δυνατόν – ένταξη της Κύπρου στην ΕΕ, το γεγονός δεν αποκλείει τη δημιουργία οιονδήποτε εφευρετικών εμπλοκών, ιδιαίτερα από τους φίλα προσκείμενους προς την Τουρκία εταίρους.

στ. Απαισιόδοξος για την πρόοδο των συνομιλιών με τον Τουρκοκύπριο ηγέτη εμφανίστηκε ο Κύπριος Πρόεδρος. Παράλληλα το Τουρκικό ΥΠΕΞ επιδίδεται σε διπλωματική εκστρατεία στην ΕΕ για την προώθηση των θέσεων του Ντεκτάς τις οποίες ο Τούρκος ΥΠΕΞ χαρακτήρισε λογικότερες και ορθολογικές ενώ παράλληλα δήλωσε ότι η Τουρκία ουδεμία νομική υποχρέωση έχει για την επίλυση του Κυπριακού.

ζ. Αξιωματούχος του Γερμανικού ΥΠΕΞ υποστηρίζει ότι η επερχόμενη επίθεση των ΗΠΑ κατά του Ιράκ και ο μείζων ρόλος της Αγκύρας στην ενέργεια αυτή, καθιστούν ακόμη πιο απίθανο το ενδεχόμενο να ασκηθεί η παραμικρή πίεση στην Τουρκία σε ότι αφορά στο Κυπριακό και στο Αιγαίο.

η. Τρία σχέδια για την οριστική λύση του Κυπριακού εξετάζουν ο Κύπριος Πρόεδρος και ο Ντεκτάς. Το Ελβετικό μοντέλο είναι πιο αποδεκτό και βιώσιμο για τους Ελληνοκυπρίους σε αντίθεση με τα εύθραυστα συστήματα συνυπάρξεως στο Βέλγιο και στη Σερβία-Μαυροβούνιο.

Χρήσιμη η μελέτη των διαφόρων λύσεων, πλην όμως απαιτείται ιδιαίτερα προσοχή ως προς την επιλογή του καταλληλότερου καθόσον οι αναλογίες εγγίζουν πολλάκις τα όρια της παραπλανήσεως.

ΒΑΛΚΑΝΙΑ

α. Ανέτοιμοι για την σύσταση κοινού στρατού, δήλωσαν από την Θεσσαλονίκη οι Υπουργοί Αμύνης Βοσνίας-Ερζεγοβίνης και Σερβίας. Οι δύο αξιωματούχοι ευρέθησαν στην συμπρωτεύουσα με την ευκαιρία της εκπαιδεύσεως 90 ανδρών των δύο κοινοτήτων στο Πολυεθνικό Κέντρο του Κιλκίς.

β. Άνδρες της ειρηνευτικής δυνάμεως του ΝΑΤΟ εξαπέλυσαν στρατιωτική επιχείρηση στην ανατολική Βοσνία με σκοπό την σύλληψη του πρώην Σερβοβόσνιου ηγέτη Κάρατζιτς. Παρά την αφηνιδιαστική ενέργεια, δεν

κατορθώθηκε η σύλληψη του υπ'αρ. 1 καταζητούμενου του δικαστηρίου της Χάγης.

γ. Μετά από πολύμηνη αναβολή, το Κοινοβούλιο των Σκοπίων ενέκρινε την χορήγηση αμνηστίας στους αλβανόφωνους αντάρτες του UCK οι οποίοι κατέθεσαν οικειοθελώς τα όπλα. Με την αμνηστία, ανοίγει ο δρόμος για παροχή οικονομικής βοήθεια από Ε.Ε. και ΗΠΑ.

δ. Άφωνο έμεινε το δικαστήριο, όταν ο Μιλόσεβιτς παρουσίασε επίσημο έγγραφο του FBI, το οποίο αποδείκνυε ότι οι Αλβανοί αντάρτες του Κοσόβου υπεστηρίζοντο από την Αλ-Κάϊντα. Αξιοσημείωτο είναι ότι το υπόψη έγγραφο εξεδόθη μετά την 11^η Σεπτεμβρίου.

ε. Σε επίτευξη συμφωνίας για τη δημιουργία νέου Γιουγκοσλαβικού κράτους, το οποίο θέτει σε νέες βάσεις τις σχέσεις των δύο ομόσπονδων δημοκρατιών – Σερβίας και Μαυροβουνίου – κατέληξαν οι ηγέτες των δύο πλευρών.

στ. Διαμάχη έχει ξεσπάσει μεταξύ Γάλλων και Γερμανών για τον έλεγχο των Βαλκανίων, με τους Γερμανούς να υποστηρίζονται από τις ΗΠΑ και τους Γάλλους να διαθέτουν λιγιστά πλεονεκτήματα στην περιοχή.

Προκειμένου να συνεχισθεί ο πόλεμος κατά της τρομοκρατίας οι ΗΠΑ επιθυμούν να αποσυρθούν από το ηφαίστειο των Βαλκανίων και να το παραδώσει στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία δεν είναι ακόμη έτοιμη να αναλάβει ηγετικό ρόλο, λόγω χαμηλού σημείου της αξιοπιστίας της και της ουδετερότητάς της και δεδομένης της προαναφερθείσης αντιπαλότητας των δύο ισχυρών εταίρων της.

ζ. Σοβαρές ανησυχίες για την έξαρση του οργανωμένου εγκλήματος και των προβλημάτων τα οποία δημιουργούνται από το κύμα της λαθρομετανάστευσης, επεσημάνθησαν στην Σύνοδο Κορυφής της Διαβαλκανικής Συσκέψεως η οποία πραγματοποιήθηκε στα Τίρανα.

η. Η απειλή των ΗΠΑ για «πάγωμα» της οικονομικής βοήθειας προς την Γιουγκοσλαβία έλαβε σάρκα και οστά καθώς εξέπνευσε το τελεσίγραφο για την πλήρη συνεργασία του Βελιγραδίου με το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο της Χάγης.

ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

α. Κλιμακώνουν τα αντίποινα εναντίον των Παλαιστινίων οι Ισραηλινοί, δημιουργώντας επικίνδυνες καταστάσεις πολέμου. Ο Ισραηλινός Πρωθυπουργός μίλησε για μαζική απάντηση στις Παλαιστινιακές επιθέσεις. Η Παλαιστινιακή αρχή καταφεύγει στον ΟΗΕ από τον οποίον ζητά τον τερματισμό των Ισραηλινών επιθέσεων. Ο Ισραηλινός Υπουργός Εξωτερικών σχολιάζοντας πρόταση της Σαουδικής Αραβίας για ανταλλαγή αραβικών εδαφών που κατελήφθησαν το 1967 έναντι της εξομαλύνσεως των σχέσεων με το Ισραήλ την χαρακτήρισε ως «ενδιαφέρουσα».

Δυσοίωνες καταστάσεις διαγράφονται στο Μεσανατολικό με την συνέχιση των επιθέσεων αυτοκτονίας εκ μέρους των Παλαιστινίων και την αδιαλλαξία των Ισραηλινών. Ο Αραφάτ δεν είναι Δαλάι Λάμα, ούτε ο Σαρόν Μητέρα Τερέζα !!

β. Σφαγές «κατά συρροή» και «κατ'εξακολούθησιν» θα μπορούσαν να χαρακτηρισθούν οι πράξεις της Ισραηλινής Κυβέρνησης καθόσον με την κλιμάκωση της βίας 24 άτομα έχασαν τη ζωή τους σε 24 ώρες. Παράλληλα οι Παλαιστίνιοι κατάφεραν κτυπήματα σε Ισραηλινούς στόχους στα Παλαιστινιακά εδάφη, ενώ ο Αραφάτ εξακολουθεί να παραμένει στην Ραμάλα, όπου οι εγκαταστάσεις της Παλαιστινιακής αρχής βομβαρδίστηκαν ανηλεώς από τους Ισραηλινούς με σοβαρές απώλειες.

Οι εκατόμβες των θυμάτων προκαλούν σοβαρό κλονισμό στην Ισραηλινή κοινή γνώμη, όπου ενεφανίσθησαν οι πρώτες αντιδράσεις. Η ταχεία επάνοδος σε διαπραγματεύσεις με την αναγνώριση του Παλαιστινιακού κράτους ως ανεξάρτητου, αργεί να φανεί στον ορίζοντα του Μεσανατολικού.

γ. Στρατιωτική επιχείρηση στο Ιράκ, ετοιμάζεται από τους Αμερικανούς, με τον εξοπλισμό των Κούρδων του Ιράκ, και κίνητρα σε στρατιωτικούς να αποσκιρτήσουν.

Επανερχονται τα σενάρια της πολιτικής αποσταθεροποίησης του Ιράκ με το διπλό αντικαθεστωτικό μέτωπο. Στο παιχνίδι, εκτιμάται ως σίγουρη η συμμετοχή της Τουρκίας παρά τις επιφυλάξεις της σε ότι αφορά στους Κούρδους του Β.Ιράκ. Παράλληλα η Ε.Ε. τάσσεται με σαφήνεια υπέρ της επεκτάσεως του πολέμου κατά της τρομοκρατίας.

δ. Εκτός ελέγχου είναι πλέον η κατάσταση στο Ισραήλ και τα Παλαιστινιακά εδάφη, μετά την κλιμάκωση της βίας των τελευταίων ημερών. Το Ισραήλ αν και απεφάσισε να αποσύρει τα άρματα μάχης από τα γραφεία του Αραφάτ στη Ραμάλα, προτίθεται να εντείνει τις στρατιωτικές επιχειρήσεις εναντίον των Παλαιστίνιων. Σε 89 νεκρούς (58 Παλαιστίνιοι και 31 Ισραηλινοί) ανέρχεται ο απολογισμός της βίας. Η καθυστερημένη παρέμβαση του Λευκού Οίκου φαίνεται ότι θα έχει ελάχιστες ελπίδες.

Ο λήθαργος της εγκληματικής ουδετερότητας των ΗΠΑ, προτάσσεται με την έμμεση πλην «σκληρή» κριτική τους προς την Κυβέρνηση Σαρόν. Στα Βαλκάνια, σύμφωνα με τους εγκεφάλους της διεθνούς πολιτικής, ο UCK διεξήγαγε “απελευθερωτικό αγώνα” ενώ οι Παλαιστίνιοι “ασκούν τρομοκρατία”. Αιδώς !!

ε. Το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ εξέδωσε ψήφισμα σύμφωνα με το οποίο είναι επιθυμητή η δημιουργία Παλαιστινιακού κράτους. Παράλληλα ο Γ.Γ. του Οργανισμού επέκρινε δριμύτητα τις ενέργειες των Ισραηλινών (εισβολή με άρματα) στην Ραμάλα.

Στου κουφού την πόρτα όσο θέλει βρόντα!

στ.Κρίση ξέσπασε στην Κυβέρνηση Σαρόν με τον Υπουργό Αμύνης να απειλεί με παραίτηση εάν δεν έχει αυτός τον τελευταίο λόγο για τις στρατιωτικές επιχειρήσεις. Την ίδια περίοδο ο Αμερικανός Αντιπρόεδρος περιόδευε σε άλλες αραβικές χώρες με σκοπό να ζητήσει την συνδρομή τους σε περίπτωση που τελικώς αποφασισθεί επίθεση εναντίον του Ιράκ.

Η αποδοχή για πρώτη φορά εκ μέρους των Αμερικανών, της ιδρύσεως του Παλαιστινιακού κράτους στην «γειτονιά» του Ισραήλ και με απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, είχε ως πρωταρχικό στόχο την προαναφερθείσα ενέργεια του Αντιπροέδρου των ΗΠΑ. Ανεξάρτητα δε από τις οιοσδήποτε διενέξεις στο εσωτερικό του Ισραήλ, ο Σαρόν επιδιώκει την ταπείνωση του Αραφάτ και του Παλαιστινιακού λαού.

ζ. Εν όψει της Αραβικής Διασκέψεως Κορυφής, το προσκήνιο αλλά κυρίως το παρασκήνιο εργάζεται στατικά. Ο Γ.Γ. το Αραβικού Συνδέσμου υπεγράμμισε ότι δεν υπάρχει περίπτωση οι Άραβες ηγέτες να αποδεχθούν αμερικανική επίθεση εναντίον του Ιράκ, με αντάλλαγμα την συμβολή των ΗΠΑ σε επίτευξη συμφωνίας μεταξύ Ισραηλινών-Παλαιστινίων για τον τερματισμό του ακήρυκτου πολέμου. Παράλληλα ο Λευκός Οίκος άφησε ανοικτό το ενδεχόμενο συναντήσεως του Αντιπροέδρου των ΗΠΑ στο τέλος Μαρτίου με τον Αραφάτ στο Κάιρο.

Δεν αναμένεται να αποτελέσει τροχοπέδη στα σχέδια της Ουάσιγκτον, σε ότι αφορά στο Ιράκ, η έξαρση βίας στην περιοχή και η αρνητική στάση των αραβικών κρατών. Η μέχρι τούδε αρνητική παρεμβατική στάση των ΗΠΑ, αποστέλλει ανάλογα μηνύματα προς τις αντιμαχόμενες πλευρές.

η. Μεγάλης κλίμακας επίθεση εξαπέλυσε ο Ισραηλινός στρατός στην Ραμάλα και στο γραφείο του Αραφάτ, τον οποίον οι Ισραηλινοί κατονόμασαν ως «εχθρό του έθνους». Η επίθεση έγινε ως αντίποινα των βομβιστικών επιθέσεων των Παλαιστινίων και ένεκα της ανυποχώρητης στάσεως των εξτρεμιστών οι οποίοι έχουν γυρίσει το Μεσανατολικό είκοσι χρόνια πίσω.

Ως μάρτυρας δήλωσε ότι θέλει να πεθάνει ο Αραφάτ, παροτρύνοντας τους Παλαιστινίους να αγωνισθούν για την ίδρυση ανεξάρτητου κράτους.

Οι σπασμωδικές κινήσεις του Ισραηλινού Πρωθυπουργού ταλαντεύονται στην Κυβέρνηση Εθνικής Ενότητας μεταξύ των «ιεράκων του πολέμου» και τους μετριοπαθείς του Εργατικού Κόμματος, δεδομένου ότι η τακτική του «οφθαλμού αντί...οδόντος» οδηγεί σε κίνδυνο γενικότερης αναφλέξεως στην πολύπαθη περιοχή.

θ. Την αποχώρηση των Ισραηλινών δυνάμεων απεφάσισε το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, με την υποστήριξη των ΗΠΑ – η οποία διεφάνει ότι μεταβάλλει την στάση της – ενώ συνεχίζεται η κατάληψη της Ραμάλα και η πολιορκία του γραφείου του Αραφάτ.

Η απροθυμία των ΗΠΑ να παρέμβουν αποφασιστικά στη διένεξη Ισραήλ – Παλαιστινίων, εγκυμονεί κινδύνους αποσταθεροποίησης στην ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής. Η Ουάσιγκτον είναι ο μόνος μοχλός πίεσεως για την επίλυση της κρίσεως, λαμβανομένου υπόψιν ότι η Ε.Ε. δεν δύναται να πείσει το Ισραήλ να διαφοροποιήσει την στάση του. «Υπόθεση όλων των Μουσουλμάνων» θεωρείται η περιφερειακή διένεξη στην Μέση Ανατολή.

ι. Το φάσμα του ολοκληρωτικού πολέμου στην Μέση Ανατολή είναι πλέον ορατό. Σε ιερό πόλεμο κατά του Ισραήλ καλούν τις χώρες της περιοχής οι Άραβες, ενώ ο Οργανισμός της Ισλαμικής διασκέψεως προειδοποίησε για γενικευμένη σύρραξη. Παράλληλα το Ιράκ προτείνει να χρησιμοποιηθεί το πετρέλαιο ως μέσον πίεσεως για την ολοκλήρωση της κρίσεως, γεγονός το οποίο ο ΟΠΕΚ απέρριψε διευκρινίζοντας ότι προς το παρόν δεν προτίθεται να χρησιμοποιήσει προς το παρόν.

Σε ωρολογιακή βόμβα εξελίσσεται η κατάσταση στο Μεσανατολικό, με τριγμούς στα θεμέλια της Διεθνούς Κοινότητας. Ο ρόλος των ΗΠΑ στην περιοχή – μετά από έντονες πιέσεις του εβραϊκού λόμπι της Αμερικής – έχει τεθεί στο μικροσκόπιο του διεθνούς τύπου, με την εκτιμώμενη, αδικαιολόγητη στάση του Ισραηλινού Πρωθυπουργού για αγώνα κατά της τρομοκρατίας, υποδαυλίζοντας την «Αχίλλειο Πτέρνα» των Αμερικανών.

ια. Πιέσεις για να απομακρυνθεί δια παντός – «ταξίδι χωρίς επιστροφή» – από τα Παλαιστινιακά εδάφη ασκεί η Ισραηλινή Κυβέρνηση. Από την πλευρά του ο

Παλαιστίνιος ηγέτης απορρίπτει κάθε ενδεχόμενο να εγκαταλείψει το στρατηγείο του. Παράλληλα η Ισραηλινή Κυβέρνηση διεμήνυσε στις Κυβερνήσεις Βηρυτού και Συρίας ότι θεωρεί απαράδεκτη την συγκέντρωση ανταρτών κατά μήκος της μεθορίου και επιφυλάσσεται να απαντήσει με σκληρά μέτρα.

ιβ. Δραματικές ώρες ζει η Βηθλεέμ. Η Ελληνο-Ορθόδοξη Εκκλησία της Γεννήσεως απειλείται με καταστροφή καθώς άνω των εκατό Παλαιστινίων έχουν βρει άσυλο στον υπόψη χώρο. Εν τω μεταξύ κλιμακώνεται η ένταση σε όλες τις περιοχές.

Η χλιαρή αντίδραση των ΗΠΑ έναντι της άνευ προηγουμένου Ισραηλινής επιχειρήσεως, έχει συνάρτηση με την αξιολόγηση των συμφερόντων τους στην περιοχή. Η εμμονή στην σύνδεση του Μεσανατολικού με την αντιτρομοκρατική εκστρατεία, με κλίση υπέρ του Ισραήλ, δημιουργεί διάσταση απόψεων στη διεθνή κοινότητα σε ότι αφορά στον χειρισμό της.

ιγ. Τις ισορροπίες στον αραβικό κόσμο απηχεί η απόφαση της Αιγύπτου να διακόψει τις επαφές της με το Ισραήλ. Πολλές αραβικές χώρες πιέζουν για αντίποινα στο Ισραήλ το οποίο κλιμακώνει την προέλασή του στις Παλαιστινιακές πόλεις ενώ εντείνει την πολιορκία του Αραφάτ. Οι Ισραηλινοί δηλώνουν ότι βρήκαν αποδεικτικά στοιχεία για σχέση του Παλαιστινίου Προέδρου με την τρομοκρατία.

Ισορροπίες αναζητεί η Τουρκία με τον πιστό της σύμμαχο το Ισραήλ αλλά και με την Παλαιστινιακή πλευρά, λόγω μουσουλμανικού στοιχείου. Παράλληλα – περικυκλωμένος από Ισραηλινά άρματα μάχης – ο Ναός της Γεννήσεως ευρίσκεται στο έλεος του Θεού.

Η άρνηση του Ισραηλινού Πρωθυπουργού στον ΟΗΕ και στον Πρόεδρο των ΗΠΑ για κατάπαυση του πυρός και αποχώρηση από τα κατεχόμενα, επιβεβαιώνει την αποφασιστικότητα των Ισραηλινών προς ολική αναμέτρηση. Είναι προφανές ότι ο Σαρόν εξεμεταλλεύθη την τακτική του Αμερικανού Προέδρου κατά της τρομοκρατίας.

ιδ. Η γνωστοποίηση της αφίξεως στην περιοχή των συγκρούσεων του Αμερικανού ΥΠΕΞ, ίσως αλλάξει τα δεδομένα με κάποιες ελπίδες ότι η κρίση θα τελειώσει πιο σύντομα απ'ότι προβλέπεται. Παράλληλα απέτυχε η προσπάθεια δύο

αξιωματούχων της Ε.Ε. καθόσον η Ισραηλινή πλευρά δεν επέτρεψε την συνάντηση με τον Αραφάτ.

ιε. Ο Σαντάμ Χουσεΐν ανακοίνωσε την διακοπή των εξαγωγών πετρελαίου για 30 ημέρες σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τη εισβολή των στρατευμάτων του Ισραήλ στις Παλαιστινιακές περιοχές της Δυτικής Όχθης.

Η πραγματοποιηθείσα απειλή του Ιράκ προκαλεί κραδασμούς στην παγκόσμια οικονομική σταθερότητα και διαψεύδει τους χαρακτηρισμούς των ΗΠΑ για «ονειροπολήσεις» περί χρησιμοποίησης του πετρελαίου ως όπλου εναντίον του Ισραήλ και των ΗΠΑ.

ιστ. Οι Ισραηλινές επιχειρήσεις θα ολοκληρωθούν το συντομότερο δυνατόν δήλωσε ο Ισραηλινός Πρωθυπουργός, εν όψει της επισκέψεως του Αμερικανού ΥΠΕΞ, ενώ ανακοίνωσαν την αποχώρηση του στρατού από δύο Παλαιστινιακές πόλεις. Έκκρυθμος παραμένει η κατάσταση στα βόρεια σύνορα του Ισραήλ όπου οι αντάρτες της «Χεζμπολάχ» άνοιξαν μέτωπο και τις Ισραηλινές δυνάμεις προωθήθηκαν στα σύνορα με τον Λίβανο. Ο Ισραηλινός ΥΠΕΞ ζήτησε την παρέμβαση των ΗΠΑ σε Συρία και Λίβανο ώστε να αποκλιμακωθεί η ένταση στην μεθόριο.

Παρά την έντονη αντίδραση του Προέδρου των ΗΠΑ («όταν λέω αποχώρηση εννοώ χωρίς καθυστέρηση») το Ισραήλ αψηφώντας τόσο τις προειδοποιήσεις του Μπους, Αράβων και Ε.Ε. θα συνεχίσει τις επιχειρήσεις στην Δυτική Όχθη. Το «οφθαλμός αντί...πτωμάτων» καλά κρατεί και προς το παρόν ο Σαρόν.....σαρώνει τους πάντες και τα πάντα.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

α. Άρχισε στις Βρυξέλλες η συνέλευση για την αναθεώρηση της συνθήκης της Ε.Ε., οι εργασίες της οποίας εκτιμάται ότι θα διαρκέσουν ένα χρόνο, και συμμετέχουν εκπρόσωποι των θεσμικών οργάνων της Ε.Ε., των Κυβερνήσεων και των Κοινοβουλίων των 15 κρατών-μελών καθώς και των 13 υποψηφίων προς ένταξη κρατών.

Οι επικείμενες απαραίτητες αλλαγές οι οποίες θα επιτρέψουν στην Ευρώπη να αντιμετωπίσει με ομοσπονδιοποίηση τα προβλήματα των πολιτών της κατά αποτελεσματικότερο τρόπο, απαιτείται να βασίζεται πρωτίστως στην διατήρηση αλώβητου του παρελθόντος και του παρόντος των λαών της με παράλληλη πρόβλεψη για το μέλλον.

β. Με κύρια θέματα την απασχόληση, τη διεύρυνση και το Μεσανατολικό, ολοκληρώθηκε η διήμερη Σύνοδος Κορυφής της Ε.Ε. στην Βαρκελώνη. Παράλληλα συνεξετάσθηκαν ο Ευρωστρατός, η απελευθέρωση της αγοράς ενεργείας, η αναπτυξιακή βοήθεια προς τις «πτωχές» χώρες και η βελτίωση της κινητικότητας των εργαζομένων εντός των ορίων της για την αντιμετώπιση της ανεργίας. Παράλληλα στο περιθώριο της Συνόδου έγιναν γνωστές οι θέσεις της Άγκυρας για τους αγωγούς πετρελαίου και οι διερευνητικές επαφές για το εύρος των χωρικών υδάτων μεταξύ των δύο χωρών.

Ο οραματισμός της μετατροπής της Ε.Ε. σε ανταγωνιστική προς τις ΗΠΑ, απορρόφησε την επέμβασή της στις δραματικές εξελίξεις στην Μ.Α. – παρακολουθώντας αμέτοχη και μοιραίως τα γεγονότα – παραμένει στις «κατευθυντήριες γραμμές» του υπερατλαντικού συμμάχου. Η ολοκληρωθείσα Σύνοδος Κορυφής υπήρξε ένα ακόμη Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στον μακρύ κατάλογο, με μηνύματα «αποκλειστικά» για τους συμμετέχοντες.

γ. Θετικός για τις Ελληνικές θέσεις σχετικά με την ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε. ήταν ο αρμόδιος Επίτροπος για την διεύρυνση, ο οποίος πραγματοποίησε διήμερη επίσκεψη στην Αθήνα. Ο Ευρωπαϊός Επίτροπος ενεφανίσθη αισιόδοξος ως προς το χρονοδιάγραμμα υλοποίησης της διεύρυνσης της Ε.Ε. και επανέλαβε ότι η ένταξη της Κύπρου θα προχωρήσει ανεξαρτήτως της επιλύσεως ή μη του πολιτικού προβλήματος.

δ. Σε κατάσταση συναγερμού ευρίσκονται οι μυστικές υπηρεσίες και οι αστυνομικές αρχές των χωρών της Ε.Ε. Η ταξιδιωτική οδηγία του ΥΠΕΞ των ΗΠΑ για την Ιταλία – μετά τη δολοφονία του Ιταλού οικονομολόγου από τις Ερυθρές Ταξιαρχίες – κατέδειξε την «υπερευαισθησία της Ουάσιγκτον».

Η επανεμφάνιση των Ερυθρών Ταξιαρχιών, ο προσδιορισμός από το Ισραήλ της Ραμάλα ως «πρωτεύουσας της τρομοκρατίας» και η δήλωση του Λαϊκού Μετώπου της Παλαιστίνης ότι «κάθε Ισραηλινός σε ολόκληρο τον κόσμο αποτελεί στόχο του Παλαιστινιακού λαού», σηματοδοτούν νέους φόβους για τις «ασύμμετρες απειλές». Η παρακολούθηση των εξελίξεων στην Μέση Ανατολή με ανησυχία και προβληματισμό από την Ε.Ε., άνευ ενδείξεων ασκήσεως ουσιαστικής επιρροής, καταδεικνύει το έλλειμμα πολιτικής χειραφετήσεως και περαιτέρω ενεργειών.

ε. Το Συμβούλιο Συνδέσεως της Ε.Ε. –Τουρκίας το οποίο θα πραγματοποιηθεί εντός του τρέχοντος μηνός στις Βρυξέλλες, δεν αναμένεται να οδηγήσει στη λήψη σημαντικής αποφάσεως, παρά τις πιέσεις της Αγκύρας για καθορισμό της ημερομηνίας ενάρξεως των ενταξιακών διαπραγματεύσεων. Κοινή θέση λαμβάνουν οι «15» έναντι της Άγκυρας.

ΗΠΑ

α. Ο πόλεμος της προπαγάνδας τον οποίον διεξάγει η Ουάσιγκτον εισέρχεται σε νέα φάση. Το Αμερικανικό Υπουργείο Άμυνας διαθέτει πλέον επίσημο γραφείο παραπληροφορήσεως, με στόχο την αντιστροφή του αντιαμερικανικού συναισθήματος το οποίον αναζωπυρώθηκε στον αραβικό κόσμο μετά το Αφγανιστάν καθώς και η αντίκρουση των διαμαρτυριών των συμμάχων χωρών για την ηγεμονική πολιτική των ΗΠΑ.

Δεδομένου ότι βασικό στοιχείο της προπαγάνδας είναι η μεγιστοποίηση του ασήμαντου και η ελαχιστοποίηση του σημαντικού, συνδυαζόμενο με την φράση του Θουκυδίδη «το πρώτο θύμα σε έναν πόλεμο είναι η αλήθεια» και ότι «στον πόλεμο και στον έρωτα όλα επιτρέπονται» είναι αποκαλυπτικό των προθέσεων των ΗΠΑ στην»καμπάνια διαφωτισμού» της διεθνούς κοινής γνώμης, παρά τις οιοσδήποτε μακροπρόθεσμες επιπτώσεις για κάθε χώρα.

β. Επίσκεψη σε Ιαπωνία, Νότιο Κορέα και Κίνα πραγματοποίησε ο Πρόεδρος των ΗΠΑ. Κατά την πορεία του, κύριο θέμα των συζητήσεών του με τους ηγέτες των προαναφερθεισών χωρών υπήρξε η διεύρυνση του πολέμου εναντίον του Ιράκ,

Ιράν και Β. Κορέας – άξονα του κακού όπως ε χαρακτηρίσθη – με στόχο την προάσπιση της ασφαλείας από τα «κράτη ταραξίες».

γ. Σε Ιράκ, Σομαλία ή Υεμένη παραπέμπουν τα οργιάζοντα σενάρια για το επόμενο μέτωπο της αντιτρομοκρατικής εκστρατείας των Αμερικανών. Η Ουάσιγκτον όμως δείχνει και προς την Γεωργία, προκαλώντας τις αντιδράσεις της Μόσχας. Οι έντονες ανησυχίες των ΗΠΑ για πιθανή παρουσία του Λάντεν στο Ιράκ και της συνεργασίας του με το καθεστώς της Βαγδάτης, αιτιολογούν την εμμονή του Προέδρου Μπους για επέκταση της αντιτρομοκρατικής εκστρατείας.

Η έλλειψη συνεργασίας και συναγωνισμού των ΗΠΑ με άλλες μεγάλες δυνάμεις στον αγώνα κατά της τρομοκρατίας, συνδυαζόμενο με την απροθυμία τους να συνδεθούν με την αντιτρομοκρατική εκστρατεία της Ουάσιγκτον, την καθιστά κυρίαρχο του «παιχνιδιού» και κατά συνέπεια να λειτουργεί άνευ περιορισμών.

δ. Η κλιμάκωση του εμφυλίου πολέμου στην Κολομβία, προκάλεσε το ενδιαφέρον της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής για την ξεχασμένη περιοχή της Λατινικής Αμερικής. Η κυρία αιτία για ευρύτερη στρατιωτική εμπλοκή των ΗΠΑ στην περιοχή ίσως να αποτελεί το σαμποτάζ το οποίο υφίσταται ο πετρελαϊκός αγωγός από τις επιθέσεις αριστερών επαναστατικών οργανώσεων.

ε. Η επιχείρηση «Ανακόντα» σηματοδότησε την αρχή μιας νέας αντιτρομοκρατικής εκστρατείας των ΗΠΑ στο Αφγανιστάν, υποδηλώνοντας την έναρξη ενός παρατεταμένου ανταρτοπόλεμου, με τους Αφγανούς της Βόρειας Συμμαχίας να μην ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της μορφής αυτής του πολέμου. Για την εξουδετέρωση των μαχητών της Αλ Κάϊντα σε υπόγειους χώρους έχουν σταλεί στην περιοχή δέκα θερμοβαρικές βόμβες (βόμβες αερίου/καυσίμου).

Το αποτελεσματικότερο μέχρι τώρα όπλο των ΗΠΑ εναντίον των ανταρτών είναι ο αεροπορικός βομβαρδισμός. Η εμπλοκή σε πόλεμο ο οποίος δεν διαφαίνεται να έχει τέλος στον εγγύς ορίζοντα, απαιτεί την διεξαγωγή επιχειρήσεων προς απόκτηση ελέγχου του μεγαλύτερου μέρους της υπαίθρου με τη διάθεση χερσαίων δυνάμεων και ελικοπτέρων ώστε να εξασφαλισθεί επιτυχία σε μελλοντικές επιχειρήσεις.

στ. Πυρηνικά όπλα προετοιμάζονται από τους Αμερικανούς εναντίον Κίνας, Ρωσίας, Ιράκ, Β. Κορέας, Ιράν, Λιβύης και Συρίας όπως απεκάλυψε αμερικανική εφημερίδα. Οξυτάτη υπήρξε η αντίδραση των θιγομένων κρατών, ενώ οι αξιωματούχοι των ΗΠΑ προσπάθησαν να διασκεδάσουν τις εντυπώσεις. Παρ' όλα αυτά η CIA κατατάσσει την Ρωσία στην κορυφή του καταλόγου των χωρών οι οποίες παρέχουν υποστήριξη σε θέματα υψηλής τεχνογνωσίας στα κράτη τα οποία επιδιώκουν να αναπτύξουν όπλα μαζικής καταστροφής με κυρίως κίνητρο το οικονομικό.

Το σχέδιο των Αμερικανών για την κατασκευή νέων «έξυπνων» (πυρηνικών) όπλων έχει ανησυχήσει τη διεθνή κοινότητα, κυρίως από την επιδίωξη των ΗΠΑ να γίνονται πλέον δυσδιάκριτα και ασαφή τα όρια μεταξύ συμβατικών και πυρηνικών όπλων. Η έμφαση την οποία αποδίδουν οι Αμερικανοί στα πυρηνικά, ενδεχομένως ενθαρρύνει την απόκτησή τους από άλλες χώρες.

ζ. Κοινές ασκήσεις με την Νότιο Κορέα άρχισαν επίλεκτες στρατιωτικές δυνάμεις των ΗΠΑ, γεγονός το οποίο ενόχλησε την Β. Κορέα και αναθέρμανε την περιοχή.

Με την ανάπτυξη δυνάμεως περίπου Ταξιαρχίας Πεζοναυτών στην περιοχή, οι Αμερικανοί έχουν θέσει ως στόχο τον έλεγχο της νοτιοανατολικής Ασίας.

ΡΩΣΙΑ

α. Στην συνάντηση των ΥΠΕΞ των κρατών-μελών του ΝΑΤΟ τον προσεχή Μάιο θα συζητηθεί η αναβάθμιση της Ρωσίας με ισότιμη μεταχείριση των 19 μελών της συμμαχίας. Με τη νέα πρόταση συνεργασίας, οι αξιωματούχοι του ΝΑΤΟ πιστεύουν ότι δημιουργείται ένα ισότιμο σύστημα αποφάσεων όπου η Ρωσία – σε συνεργασία με τα κράτη-μέλη – θα προτείνει, θα διαπραγματεύεται και θα συζητά στρατηγικά ζητήματα τα οποία αφορούν σε εστίες κρίσεων, την ανάπτυξη και αποστολή ειρηνευτικών δυνάμεων καθώς και την διασπορά-μείωση των πυρηνικών δυνάμεων.

Η αδυναμία-απαγόρευση ασκήσεως βέτο εκ μέρους της Ρωσίας στα κυριαρχικά ζητήματα των κρατών-μελών της συμμαχίας αποτελεί ασφαλιστική δικλείδα μη

παρεμβάσεως και ανατροπής σε στρατιωτικές επιχειρήσεις κυρίως των ΗΠΑ και κατ'έκταση του ΝΑΤΟ.

β. Ομάδα 40 Αμερικανών αξιωματικών των ειδικών δυνάμεων μετέβη στην Τιφλίδα της Γεωργίας προκειμένου να συντονίσουν τις δραστηριότητες του στρατού της και να προετοιμάσουν το έδαφος για την επέκταση του τρομοκρατικού πολέμου στην περιοχή, στην οποία – σύμφωνα με πληροφορίες – δραστηριοποιούνται μαχητές της Αλ-Κάϊντα και 7000 Τσετσένοι αποσχιστές.

Η εξέλιξη αναμένεται να έχει σημαντικές επιπτώσεις όχι μόνον στις σχέσεις Ρωσίας-ΗΠΑ αλλά και στις περί τον Καύκασο χώρες οι οποίες ευρίσκονται στην τροχιά της Ρωσίας. Η γειτονία με το Ιράκ και τα πετρέλαια της περιοχής έχουν τεθεί στο μικροσκόπιο της «τρομολαγνείας» της Ουάσιγκτον.

γ. Η Ρωσία ανακοίνωσε ότι θα διατηρήσει και κατά τη διάρκεια του Β' τριμήνου 2002 τους περιορισμούς στις εξαγωγές πετρελαίου για να στηρίξει τις διεθνείς τιμές, με τον ΟΠΕΚ να δηλώνει ικανοποιημένος από τη σχετική απόφαση.

δ. Ο επικεφαλής της προσωρινής Κυβερνήσεως του Αφγανιστάν πραγματοποίησε επίσκεψη στη Μόσχα όπου είχε επαφές με τον Πρόεδρο Πούτιν, γεγονός το οποίο χαρακτηρίζεται ως σημαντικό βήμα για την ανάπτυξη φιλικών σχέσεων των δύο χωρών, σχέσεις οι οποίες καθορίζονται με βάση διαφορετικά συμφέροντα και πολιτικές.

Η εκτιμώμενη μακροχρόνια αμερικανική παρουσία στην περιοχή – με ηγεμονικούς προσανατολισμούς – στην θεωρούμενη από την Ρωσία ως σφαίρα επιρροής της, συνδυαζόμενα με τις δρομολογήσει των αγωγών αερίου και τα πετρέλαια της Κασπίας, αναπόφευκτα θα οδηγήσει στο εγγύς μέλλον σε αύξηση της εντάσεως μεταξύ ΗΠΑ-Ρωσίας.

ε. Η έναρξη των παραγωγικών διαδικασιών των πετρελαιοπηγών της Σαχαλίνης έχει προγραμματισθεί από την Ρωσία στις αρχές του 2003. Σύμφωνα με εκτιμήσεις των αξιωματούχων της Ρωσικής Κυβερνήσεως η συνολική παραγωγή θα ανέλθει τα 3 επόμενα χρόνια σε άνω των 8 εκατ. βαρελιών ημερησίως,

συμπεριλαμβανομένης και της πρώτης πετρελαιοπηγής της προαναφερθείσης νήσου η οποία θα αυξήσει την παραγωγή του ρωσικού πετρελαίου 1,6 εκατ. βαρελιών ημερησίως.

Επιδίωξη της Ρωσίας αποτελεί η διασφάλιση της παρουσίας και των αναλόγων κερδών σε περιοχή όπου αναμένεται να δημιουργηθεί τεραστία οικονομική και εμπορική άνθηση των εξαγωγών του πετρελαίου με το άνοιγμα των κρουνών του μαύρου χρυσού, ώστε να αναδειχθούν σε κορυφαία πετρελαϊκή δύναμη του κόσμου.

ΑΣΙΑ

α. Ο Αφγανός Υπουργός Εσωτερικών κατήγγειλε ότι ο Λάντεν είναι ζωντανός και μετακινείται συνεχώς σε κρησφύγετα κατά μήκος των συνόρων Αφγανιστάν-Πακιστάν υπό την κάλυψη των Πακιστανικών μυστικών υπηρεσιών. Κατά την εκτίμηση του ανωτέρω από τους 12.000 μαχητές της Αλ-Κάϊντα οι οποίοι ευρίσκοντο στο Αφγανιστάν, 2.000 έως 3.000 εφονεύθησαν κατά τη διάρκεια των βομβαρδισμών ενώ άγνωστος αριθμός από τους επιζήσαντες κατόρθωσε να διέλθει στο γειτονικό Πακιστάν.

β. Σύμφωνα με τους υπολογισμούς ειδικών του ΟΗΕ, εάν δεν ληφθούν άμεσα μέτρα, η παραγωγή των ναρκωτικών στο Αφγανιστάν κατά τον τρέχον έτος θα φθάσει στους 4.500 τόνους οπίου, πρώτης ύλης για την παραγωγή 450 τόνων ηρωίνης. Το 95% της προαναφερθείσης ποσότητας προωθείται στην Ευρωπαϊκή αγορά και μόνο το 5% καταλήγει στην αγορά των ΗΠΑ στην οποία κυριαρχούν οι ναρκο-βαρόνοι της Κολομβίας.

Ο «φαιός χρυσός» των δισεκατομμυρίων δολαρίων αποτελεί τον «χρυσό» τροφοδότη χρηματοδοτήσεως της διεθνούς τρομοκρατίας. Τα ναρκωτικά του Αφγανιστάν αν και είναι κυρίως πρόβλημα των Ευρωπαίων, η αρνητική στάση των ΗΠΑ στη λήψη συλλογικής αντιμετώπισεως του προβλήματος, επιδεινώνει την κατάσταση αυξήσεως και εμπορίας των ναρκωτικών με την εξάπλωση και επιρροή στην κοινωνία της ΕΕ και όχι μόνον, η οποία υφίσταται τις γνωστές συνέπειες.

γ. Προς εμφύλιο πόλεμο διολισθαίνει επικίνδυνα το Αφγανιστάν εκτιμά η CIA, εφόσον δεν δοθεί τέλος στις συγκρούσεις μεταξύ των τοπικών πολεμάρχων και στις ένοπλες διενέξεις των εθνικών κοινοτήτων της χώρας.

δ. Ανασφάλεια αισθάνεται η Κίνα, στο πλαίσιο της νέας πραγματικότητας την οποία διαμορφώνει η μεγάλη παρουσία αμερικανικών δυνάμεων σε κάθε γωνιά της Ασίας και παρά το γεγονός της εντάξεως στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου, προσπαθεί να διαμορφώσει το νέο αμυντικό και στρατηγικό προσανατολισμό της. Παράλληλα ανησυχία προκαλεί η κρίση την οποία αντιμετωπίζει η Ιαπωνική οικονομία η οποία απειλεί να παρασύρει ολόκληρη την Ασία.

Η «κρίση ασφαλείας» την οποία αντιμετωπίζει η Κίνα, υποβόσκει αρκετά χρόνια, με εκτιμώμενο κύριο αίτιο τους παγκόσμιους στρατηγικούς στόχους των Αμερικανών.

ε. Η Κίνα και το Πακιστάν επιβεβαίωσαν για ακόμη μια φορά τις φιλικές τους σχέσεις μέσω της συνάψεως μιας στρατιωτικής συνεργασίας. Οι δύο χώρες φαίνεται να έχουν κοινά συμφέροντα στην ευαίσθητη περιοχή της νοτίου Ασίας, με στόχο την Ινδία, ανταγωνιστή το Πεκίνο και παραδοσιακό εχθρό το Ισλαμαμπάντ.

Olympic Games 2004. Is it an instigator of propulsion of the national interests or a tragicomic show of a nouveau riche?

By George Apostolopoulos, Lawyer

What we have pointed out in the period of preparation for the Olympics, are the profitable trade agreements (television rights, allowances, exploitations etc.), the promotion of certain business units and the up warding of some controversial personalities inside the media world and in politics. All for the profit. Greece as an entirety, records losses. Losses in the frame of national strategy and the relative national interests, environmental, institutional, moral and consistency losses. Gains for the persons belonging to higher administrative level or those who are plotting business. Nothing for the people. Nothing for the national issues.

International terrorism, Bin Laden and the multinational Islamist terror web.

By Maj. Gen. Ret. (Police) Panayotis Laggaris

After the successful terror attacks of September 11, a new order of episodes of an undeclared war against humanity is under way. It is a war that comes from an invisible, yet horrific enemy, expressing religious and cultural opposition of the Islamic world against the American one and therefore the entire western world. As the Islamist believe, this western world represent the "faithless" and the passive guilty. They are aware of the way of the westerners' living that is relied on the cheap Arab petroleum; an issue assimilated to colonialist exploitation. According to Koran, this kind of living is "satanic" and corrupted.

Osama Bin Laden, expresses a new fact, that strains to a globalized Islamic resistance, that could constitute a potential "fighting Islamic international".

Islamic terror organizations exist all over the world. It is believed, that these organizations that function as the communicant pots could unexpectedly strike USA and Europe as well.

About European Rapid Reaction Force (ERRF) and its relation with our national security.

By Brig. Gen. Ret. John Parisi

The successful Greek participation in the European institution constitutes a no doubt positive step for an even better set of advantages. This is well understood from the part of Turkey which aims to a decrease of whatever concerns benefits resorting to Greek accounts.

In such a transformed frame, Turkey exploiting her NATO membership claims a substantial sharing in EU's decisions for intervention in areas where there is a crisis and the sequential use of the ERRF.

The term Euro-Army does not correspond in any official terminology. Practically it is a usage of a shorter expression to replace the long but correct European Rapid Reaction Force. Well accepted could be the short "Euro force".

According to definitions in inter European agreements there are not anticipations to provide security guarantees in case of an aggression against a member state.

The outcomes of Helsinki and Santa Maria da Feira do not favor the "third" countries to a strong involvement in crucial resolutions following operational planning, thing that primarily was not properly translated from our part.

Presuming, ERRF is not meant to defend the boundaries of EU, which means no practical help in a potential threat against Greece from the side of Turkey.

The Cyprus question

The negotiations and the coming crisis

By L. Gen. Ret. George Korakis

After 27 years since Turkish invasion of Cyprus, there is not any settlement met in the Cyprus question. The Turks have increased their demands in all kinds of "negotiations" bringing the issue up to the form of confederation as the vital solution.

Some glimpses of talks between Clerides and Dektas are translated as a good start to a solution but they do not guarantee a permanent arrangement in the way they are performed.

The perspective of Cyprus been incorporated in the European Union is an issue that needs not a good will or behavior from the side of Greeks. It is a matter of EU interest and benefit or cost and risk for the Union.

Turkey understands, that is not going to be accessed in EU in short terms, proceeds to keeping Cyprus question open and so to achieve in indirect blackmailing form, concessions in Euro-Turkish deals.

In the margin of Greek-Turkish "approach"

Man power-The fundamental element in our defense ability capacity

By Vice Admiral ret. E. Lagaras, Honorary Chief of the Hellenic War Navy

Reference coming from press sources reveal that there are inquiring contacts between both Greek and Turkish ministries of foreign affairs on issues relative to differences that come out after the revision policy performed by Ankara on the Aegean sea.

The only issue to be negotiated, the Greek side admits, is the one of the continental shelf in the Aegean.

From the other side Turks pursue a negotiation on all issues for they evaluate well the worth of a steady diplomatic and military pressure on the seemingly retreating Greek side.

Yet the Greek government still believes in the policy of "approaching", the backing of the institutional Europe and the inescapable change of the Turkish policy before the terms to forming the European perspective.

Things stay real and Turkey do not recognize any Greek effort towards a peaceful arrangement or a civilized perspective or objectiveness, which is translated as a need for reorientation for the Greeks to consider an adequate defense potential and a convincing ability to deter any Turkish military aggression.

Basic and essential element in defending our country is the manpower. Manpower could be arithmetic potential, which is taken by any adversary as a factor to be seriously evaluated in operations planning. But, this is not thing. The manpower to be used to defend the country has to be ready in all aspects. The most serious and determinative is the "moral". All the ones who are involved in the circle of maintaining the principles of a nation have to contribute in the making of the moral readiness of the manpower to be facing all provocation or imposed military facts.

From Helsinki to The Hague

So close to...So far away....

By L. Gen. Ret. Chr. Aggelopoulos

Landmark Helsinki

The Greek-Turkish dispute enters the international frames and thus is combined with the issue of the Turkey's process to incorporation in the European Union. Helsinki recognizes Turkey as a "state under accession". Greek-Turkish dispute get terms to seek a resolution through The Hague's International Court, which could be altered into a hazardous deed.

The Cyprus question respectively complies in the international environment, which does not recognize an obligatory presupposition for Cyprus to be accessed in the EU.

So close to a solution, the counterparts would wish to enjoy, yet impressing the international community, but in reality they are substantially so far away from this intention.

The two countries' policy has not changed from what we know so far. For Greece, the only issue to be discussed is the continental shelf. For Turkey, all of their national claims constitute issues to be discussed.

Two years after Helsinki, the progress counts only academic statements, after expressions of wish to meet points of convergence.

The time left till 2004 (The Hague) is not enough for a substantial evolution, at least on what the Greek part expects. A booking of the differences will count as a political success for Turkey. Any failure of the negotiations will count on the cost of the Turks since they postpone any effort for any convergence.

It is not expected any serious development in the EU-Turkish relations till the end of 2004 following the stall of Turkey in corresponding to Helsinki' assigns.

The Greek side has to be aware of any unforeseen action that might come up from any direction in the form of political pressure or military threat. It is inevitable to keep our defense potential in a stage that secures our country without any help imported.

Democracy and the Political Parties

By Mr. A. Makrodimitris

Professor of Athens University

According to the constitution the organization and the action of the Political Parties must serve the free function of the democratic regime.

Political Parties that are not properly organized plus their methods of operations is far from democratic, then they should be registered as undermines of the presupposition of the state's democratic performance.

The "Political money"

It is indispensable for the quality and viability of democracy the financing of the political campaigns to be transparent. Lately the enormous expenditures of Parties And their Deputies let the impression of working out a cross plotting or a suspicious dealing between politicians and economically strong persons. By this way the latter keep politicians "captured" and thus "obliged" to obey and to serve their own objectives. The result apparently disdains the prestige and the honor of the politicians and extenuates as well the confidence of people towards their representatives

It is a pressing need to form a consistent application of a reliable and effective control system for the political expenditures so to be clear in the most.

Thesis

By L. Gen. Ret. D. Manikas

|

The national question

It is needed to know all about the obligation of the modern Greeks towards those who fought and offered their soul, in order mother country to be free, so we to enjoy freedom and diligence. We need to maintain a national conscience.

Media contractors

How somebody should recognize brains exploiters.

c. About the traffic choke in the city of Athens